

MALI RIJTAR

Informativno glasilo Občine Beltinci • številka 38 • junij 2013 • letnik XI • ISSN -1581-7156

*Ižakovčarji uspešno rešili mlin na Muri
v petek, 10. maja 2013*

*Drevo - topol v dolžini dobrih 20 metrov, s premerom
1 meter in pol - je reka prinesla pod mlin med oba kumpa
in vodno kolo v torek, 07.05.2013*

*Enajsti rally s starodobnimi kolesi je potekal v
lepem sončnem vremenu*

DIŠI PO PREKMURJU, Ljubljana, 1. junij 2013

*Občino Beltinci je množici obiskovalcev predstavil tudi
Zavod za turizem in kulturo Beltinci*

*Galeristi in umetniki iz poljskega Olkusza
na sprejemu pri županu*

*Lastniki vojaških starodobnikov v sproščenem klepetu
pred občinsko stavbo*

*Tolkalisti GŠ Beltinci zaigrali na slovensko - makedonskem
kulturnem večeru v Bruslju*

Spoštovane občanke in občani, dragi prijatelji občine Beltinci!

V zadnjem obdobju se v Sloveniji dogajajo stvari, ki izredno slabijo ugled naše države v svetu, hkrati pa rušijo zaupanje ljudi v pravičnost in pravno državo. Žal smo bili tako priča temu, da so bili oproščeni ljudje, ki so bili del ene največjih kriminalnih združb v Evropi, le nekaj mesecev pozneje pa obsodbi, ki je zamajala vero v pravičnost. Kljub temu je treba ohraniti upanje in optimizem, da s pravimi ravnanji in nepopustljivim delovanjem v dobro ljudi vedno, prej ali slej, dobro premaga zlo in na koncu vedno zmaga pravica. Tako moramo pogumno naprej po poti sodelovanja, povezovanja, pomoči sočloveku, po poti lepše prihodnosti za vse tudi v naši občini.

Naša prihodnost so mlade generacije, ki ravno v teh dneh zaključujejo svoje šolske obveznosti in se odpravljajo na poletni oddih. Želim vam, da lepo preživite počitnice ter si nabereite energije za nove uspehe, na podlagi katerih bomo tudi v naši občini gradili temelje razvoja in bomo nanje ponosni. Prav razvoj gospodarstva, ki temelji na znanju in sposobnosti mladih domačih kadrov, je ob urejanju komunalne infrastrukture posebna prioriteta, ki jo želimo uresničevati že z urejanjem obrtno industrijskih območij, kjer bi ustvarili pogoje za razvoj ustreznih gospodarskih dejavnosti. Tako smo že pred časom pristopili k pripravi celovitega energetskega koncepta naše občine. V teh dneh smo od družbe Dravske elektrarne Maribor v sodelovanju s Pomursko akademijo znanosti in umetnosti v dar prejeli še študijo o potencialih geotermalne energije v naši občini. Hkrati z uspešnim zaključkom projekta izračuna potenciala sončne energije vseh streh naše občine počasi zaključujemo krog vseh energetskih potencialov, ki jih premoremo. Le-te bomo z željo, ustvariti energetska samozadostno občino preko projektov, skupaj z vami, v prihodnje v čim večji meri skušali realizirati in doseči naš cilj, da izkoristimo naravne danosti, ki jih naša občina premore, hkrati pa vsem občanom omogočimo cenejše vire toplote in samooskrbe s potrebno energijo. Pri tem vas

vabimo k sodelovanju. Sodelujte z nami in s svojimi predlogi, idejami prispevajte rešitve za naš skupni razvoj.

Že v preteklosti sem bil mnenja, da je lahko majhna skupnost uspešna le, če sta v njej prepletena pripadnost kraju in napredno delo. Sedaj sem v to prepričan. Te odlike razlikujejo majhne občine od večjih in prav to je velika prednost le-teh (tudi naše občine). Na poti do uspeha je potrebno premagati mnogo ovir. Z majhnimi koraki gre ponavadi hitreje. Vsak začetek je težak, vendar zelo pomemben. Pred nami so odprte vse možnosti razvoja.

Nič ne gre tako hitro, kot se zdi na prvi pogled. Vendar z veliko mero razumevanja in z željo po tem, da se stori nekaj dobrega za vse, nam bo tudi v bodoče uspevalo.

Želim, da v Občini Beltinci še naprej s skupnimi močmi čim uspešneje uresničujemo vse želje, ki jih občani imamo. Zavedati se moramo, da občine ne razvijamo le za današnje generacije, temveč tudi za prihodnje. Zapustimo jim čim več. Vsi, ki so uspešno zaključili šolske obveznosti, pa so storili velik korak v smeri, da se nam na tej poti pridružijo. Tako bodo v bodoče v naši občini mnoge dobre letine na vseh področjih. To nam bo uspelo le s skupnimi močmi.

Z lepimi pozdravi v prijetno poletje.

dr. Matej Gomboši,
Vaš župan

Mali rijtar

informativno glasilo Občine Beltinci

Vsebina objavljenih člankov ne odraža stališča uredniškega odbora glasila.

uredniški odbor:

Simona CIZAR (odgovorna urednica)
Genovefa VIRAG (namestnica odg. urednice)
Snežana BRAČKO, Ivan MESARIČ, Bojan VEREŠ

zbiranje materiala:

Lilijana ŽIŽEK

jezikovni pregled:

Zlatka HORVAT

fotografije:

Sandra KAVAŠ (naslovnica),
Arhiv Občine Beltinci, Arhiv ZTK Beltinci,
Arhiv GŠ Beltinci, Tina ZVER

grafično oblikovanje in priprava za tisk:

Video studio SIGNAL, Darko Dšuban s.p.

tisk:

TILIA PRINT ROMAN KLEMENČIČ s.p.

junij 2013

Glasilo ni naprodaj, vsako gospodinjstvo v občini ga dobi brezplačno, drugi zainteresirani pa na sedežu Občine Beltinci, Mladinska 2, 9231 Beltinci, 02 / 541 35 35, www.beltinci.si, obcina@beltinci.si

Spoštovane občanke in občani, cenjeni bralci,

poletje je v naše kraje prišlo silovito, nato pa se je zглеada ustrašilo samo sebe in se potuhnilo nekam v senco. Upajmo, da se bo kmalu spet opogumilo in ogrelo, da bodo naši šolarji in dijaki lahko uživali zaslužene počitnice tako, kot se spodobi – ob osvežujoči vodi, aktivnostih na prostem in kakovostnem druženju.

Tudi številni dogodki v naši občini, ki se imajo zgoditi v poletnih mesecih, so v veliki meri odvisni od vremena, zato si res želim, da bi vreme zdržalo in nam vsem omogočilo čim boljše izvedbo načrtovanih tradicionalnih dogodkov, Ciglarskih dnevov, Krumpllove noči, 43. Mednarodnega folklornega festivala, Bujraških dnevov in prireditev ob 17. Občinskem prazniku.

Poletje pa je tudi čas, ko se skušamo čim manj obremenjevati z vsakdanjimi skrbmi. Zadnje čase je to žal skorajda nemogoča misija, saj nas življenje in situacija v državi in svetu ne more pustiti hladnih. Dogodki ob 22. obletnici državnosti Slovenije so spet vrgli slabo luč na posamezne politične elite, ki se paranoično izogibajo soočenju s preteklostjo in rušijo že tako krhko in načeto enotnost naroda. Ob takih dogodkih se mi zdi, da besede akademika Borisa Pahorja, ki jih je izrekel ob prejemu priznanja za častnega občana Občine Sveti Jurij ob Ščavnici, še kako

držijo: »Narod pomeni skrb za skupnost, pomeni delati proti egoizmu in sebičnosti. A danes je ravno obratno, v politiki prevladuje sebičnost.«

Ta sebičnost in skorumpiranost se kaže tudi v naši tako opevani deželici ob Muri, kjer nekateri posamezniki s področja politike, gospodarstva in znanosti za prgišče evrov prodajajo svojo dušo kapitalističnemu Mefistu in s tem ogrožajo zdravje in razvoj celotne regije, s tem, ko na vsak način, tudi s subtilnimi propagandnimi akcijami, želijo ljudstvo prepričati, da je gradnja HE na Muri nekaj najboljšega, kar se nam v prihodnosti na področju energetike lahko zgodi. Tudi naša občina spada med obmurske občine, zato si kot občani ne smemo zatiskati oči pred dejstvom, da nas lahko ravnodušnost do ravnanja z našim naravnim okoljem zelo drago stane. Zagotovo pa obstajajo tudi alternative in ena od njih je tudi izraba geotermalne energije, za kar obstaja interes tudi na ravni občinske uprave, kar nam vliva upanje, da se bo našla za prebivalstvo najugodnejša rešitev, ki ne bo degradirala kakovosti bivanja v naši skupnosti. Ena alternativ, ki jo podpira tudi občina Beltinci in je plod domačega znanja, so tudi tako imenovane mlinške elektrarne, delujoče na principu sonaravnosti. Vsekakor pa moramo začeti vsak pri sebi – z varčevanjem energije v naših gospodinjstvih.

Za konec vam vsem želim prijetno branje našega glasila, ki je tokrat bogat z raznolikimi vsebinami, predvsem pa ponuja pregled uspešnega delovanja občinske uprave, javnih in zasebnih zavodov, pa tudi društev in posameznikov. Naj vam Mali rijtar popetri dolge poletne večere in morebiti tudi v vas vzdrami željo, da se aktivno vključite v oblikovanje njegove vsebine. Veseli bomo vašega mnenja, kritike in pohvale, zato vas prijazno vabimo k sodelovanju pri pripravi naslednje številke Malega rijtara, ki predvidoma izide 30. avgusta, in vas prosimo, da svoje prispevke do **petka, 17. avgusta 2013** posredujete v **elektronski obliki ter s podpisanimi fotografijami** (besedilo pod fotografijo in navedba avtorja) v ustreznem formatu na naslov **malirijtar@beltinci.si**.

Želimo vam prijetne in sproščujoče poletne dni, učencem in dijakom pa zabavne počitnice!

In ne pozabite, avgust je mesec občinskega praznovanja, zato vas že sedaj vabimo, da se v čim večjem številu udeležite številnih prireditev, ki jih za vas pripravljajo na občinski upravi, v društvih in krajevnih skupnostih!

*Za uredniški odbor
Vaša urednica*

Simona Cizar

DRAGI OTROCI!

POČITNICE SO TU. UŽIVAJTE IN SE VESELITE. PREPUSTITE SE POLETNIM ŽARKOM IN DOLGIM TOPLIM VEČEROM V KROGU SVOJIH NAJDRAŽJIH. BODITE NASMEJANI, ODPOČIJTE SI IN SI NABERITE NOVIH MOČI ZA ČAS, KO BO SPET TREBA SESTI V ŠOLSKE KLOPI.

»VESELITE SE NAMREČ DROBNIH REČI, MORDA SE BOSTE NEKOČ OZLI IN SPOZNALI, DA SO BILE VELIKE!«

OBČINSKA UPRAVA OBČINE BELTINCI

Voda najpomembnejši obnovljivi vir energije v Pomurju

Pomurska akademija PAZU je v sodelovanju z RRA Mura in LEA v Beltincih organizirala okroglo mizo o obnovljivih energetskih virih v Pomurju.

(Murska Sobota, 14. junij 2013) Člani PAZU in drugi strokovnjaki so na okrogli mizi predstavili različne oblike obnovljivih virov energije v Pomurju. Iz razprave izhaja, da je najbolj perspektiven obnovljivi vir voda, tako v kinetičnem smislu (reka Mura), še bolj pa kot geotermalni vir energije. Obe obliki se še ne izrabljata, razen za turistične namene. Prav geotermalna energija predstavlja Pomurju pomembno konkurenčno prednost, saj edino tukaj v Pomurju obstaja tak geotermalni potencial, ki omogoča cenovno sprejemljiv način izkoriščanja, pri čemer pa je ključna kaskadna izraba vse do nizkotemperaturnega režima.

Pom. akad. dr. Milan Svetec je poudaril, da je v Pomurju že inštaliranih za preko 20 MW sončnih elektrarn, **pom. akad. dr. Mitja Slavinec** pa se je dotaknil energije vetra, ki sicer predstavlja

zanemarljiv potencial in izkoriščanje v teh krajih trenutno še ni ekonomsko upravičeno, je pa predstavil razvoj hišnih vetrnih elektrarn, kjer ima Pomurska akademija že veliko izkušenj pri njihovem razvoju in še naprej aktivno sodeluje z lokalnim gospodarstvom na razvojnih nalogah.

Ob koncu je pregled trenutnega stanja in nadaljnjih aktivnosti, na področju izkoriščanja obnovljivih virov energije v Pomurju podal **g. Bojan Vogrinčič**, direktor LEA.

Pri razvoju izkoriščanja geotermalne energije bo zelo koristna študija »Raba energijskega potenciala geotermalne energije v Pomurju«, ki jo je predstavil njen soavtor, **prof. dr. Andrej Kitanovski**, širši javnosti pa je dosegljiva na spletni strani www.pazu.si.

»Z veseljem naznanjamo, da je študija geotermalne energije zaključena in izkazuje možne energetske izrabe v različne namene, tako za potrebe daljinskega ogrevanja, kot za potrebe kmetijstva. Verjamemo, da je študija pomembna predvsem v okviru priprave celovitega energetskega koncepta območja Pomurja. Hkrati si prizadevamo, da bi današnja predajo obeležili v luči povezovanja in

sodelovanja med družbo DEM in lokalnimi skupnostmi Pomurja, ki je ključno za iskanje sinergijskih učinkov za doseganje najvišjih možnih skupnih ciljev,« je ob predaji poudaril **Andrej Tumpej**, tehnični direktor družbe DEM d.o.o.

»Študija je aktualiziranje stvari, o katerih v Pomurju veliko govorimo. Glede na to, da so se Dravske elektrarne Maribor tako aktivno vključile v aktiviranje obnovljivih virov, sem prepričan, da bo implementacija projektov v okviru geotermalne energije veliko lažja,« je poudaril **Danilo Krapec**, direktor agencije RRA Mura.

»Občina Beltinci je zelo energetska usmerjena. Imamo veliko idej, kar se tiče obnovljivih virov energije. Z veseljem bomo izkoristili rezultate študije za našo energetske pot, tako občine, kot tudi celotne regije v prihodnosti,« je prepričan **pom. akad. dr. Matej Gomboši**, župan Občine Beltinci, ki je okroglo mizo tudi gostila.

V razpravi je **pom. akad. dr. Mitja Janža** opozoril tudi na geotermalni potencial podtalnice, kar mnogi že s pridom izkoriščajo.

»Pomurje ima dovolj obnovljivih virov energije, da lahko v veliki meri zagotavlja svoje potrebe. Razvoj potrebne infrastrukture za izkoriščanje teh potencialov pa ni pomemben zgolj zaradi trenutne oskrbe z energijo, temveč nam bo zagotavljal pomembno konkurenčno prednost v prihodnje, ko bodo klasični viri pričeli usihati,« je okroglo mizo sklenil **pom. akad. dr. Mitja Slavinec**, predsednik Pomurske akademije PAZU.

Občina Beltinci prejela v dar študijo o rabi energijskega potenciala geotermalne energije v Pomurju

Dodatne informacije: pazu@pazu.si

Svetovalno središče Murska Sobota

V osebnih in zaupnih pogovorih vam nudimo **brezplačne informacije in svetovanje** o možnostih za učenje in izobraževanje odraslih. Pomagamo pri iskanju učnih in finančnih pomoči in podpor. Središče deluje pri Ljudski univerzi M.Sobota. DELOVNI ČAS: od 7.30 – 15.30 ure, sreda od 10.00 – 18.00 ure. Informacije in svetovanje nudimo osebno, po telefonu 536-15-76 in

031 637 243 ali po elektronski pošti svetovalno.sredisce@lums.si
Več na www.lums.si v rubriki Svetovalno središče.

Dejavnost ISIO – informiranje in svetovanje v izobraževanju odraslih se izvaja v okviru projekta Centra vseživljenjskega učenja Pomurje. Dejavnost je financirana iz sredstev Evropskega socialnega sklada in Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport.

Vaše (skrito) znanje je zaklad

VPNZ

Vrednotenje in priznavanje neformalnega znanja

Na Ljudski univerzi Murska Sobota smo vključeni v vseslovenski projekt Uvajanja modela UVNPZ 2012 - 2014. **Brezplačno** svetujemo v postopku vrednotenja znanja, veščin in spretnosti, pridobljenih v različnih okoliščinah: **z izobraževanjem, na delovnem mestu, s prostovoljskimi dejavnostmi, s prostočasnimi dejavnostmi ipd.**

Zakaj?

Za hitrejšo pridobitev izobrazbe ali pridobitev NPK.

Za razvoj poklicne kariere.

Zase.

Spoznajte, kaj vse znate, in to pokažite tudi drugim.

- Svoja znanja predstavite v **zbirni mapi (potrfoliju)** v pisni in/ali e-obliki,
- oblikujete **življenjepis**,
- pridobite **potrdilo**.

Dodatne informacije: www.lums.si in pri usposobljenih strokovnjakih:

Ludvika Gjerek, 02 536 15 62,
ludvika.gjerek@lums.si

Alojz Sraka, 02 536 15 76,
svetovalno.sredisce@lums.si

Projekt financirata Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada ter Ministrstvo RS za izobraževanje, znanost in šport. Projekt se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete »Razvoj človeških virov in vseživljenjskega učenja« in prednostne usmeritve »Izboljševanje kakovosti in učinkovitosti sistemov izobraževanja in usposabljanja.«

Obvestilo uporabnikom Ločeno zbiranje papirja v vašem gospodinjstvu

Spoštovani občani in občanke,

obveščamo vas, da vam v okviru veljavnega standarda ravnanja z odpadki v vaši občini, ki zasleduje cilj čim več ločeno zbranih komunalnih odpadkov in čim manj odpadkov, ki gredo v odlaganje, nudimo tudi ločeno zbiranje papirja z zabojnikom v vašem gospodinjstvu.

Vsako gospodinjstvo, ki bi želelo ločeno zbirati papir in papirno embalažo, lahko na sedežu našega podjetja, to je na Noršinski ulici 12 v Murski Soboti, od ponedeljka do petka med 7.00 in 15.00 uro prevzame zabojnik volumna 240 l za zbiranje papirja. Odvoz papirja poteka enkrat na štiri tedne, storitev pa je že vključena v mesečno ceno ravnanja z odpadki in vam ne povzroča dodatnih stroškov. Sistem zbiranja je zelo preprost, saj od vas zahteva le, da papir in papirno embalažo odlagate v zelen zabojnik z

rdečim pokrovom, ki ga na dan odvoza do 6.00 ure postavite na vaše odjemno mesto. V zabojnik za zbiranje papirja sodi: kartonska embalaža in lepenka, ovojni papir, papirnate nakupovalne vrečke, časopisi, revije, zvezki, knjige, reklamni letaki, prospekti, katalogi, pisarniški papir, pisemske ovojnice...

Z recikliranjem enega kilograma papirja in papirne embalaže prihranimo 900 g CO₂ emisij, 40 litrov čiste vode, 1/5 drevesa in hkrati zmanjšamo emisijo metana, ki nastane, če papir gnije na odlagališču mešanih komunalnih odpadkov. **Da bi tudi vi prispevali svoj delček k ohranitvi okolja, vas pozivamo, da se vključite v ločeno zbiranje papirja po sistemu od hiše do hiše in nam pomagate ustvarjati zdravo okolje.**

Za dodatne informacije obiščite našo spletno stran, nam pišite na info@saubermacher-komunala.si, nas obiščite na Noršinski ulici 12 v Murski Soboti ali pokličite na telefonsko številko 02/526-84-50.

Prešerno vzdušje na rekrutaciji 2013 v Beltincih

*Slovenska zastava ponosno vihra
v rokah letošnjih rekrutov*

Petek, 10. maja 2013, je bil za rekrute in rekrutke, rojene leta 1995, iz petih prekmurskih občin poseben in nepozaben dan. Po naporni četrtekovi noči, ki je sledila okrašanju prikolic in pripravam na petkov praznik, je bilo zgodnje jutranje prebujanje precej naporeno opravilo. Toda časa ni bilo veliko. Treba se je bilo urediti in obleči za prav posebno priložnost. Bela srajca,

temne hlače in v gumbnici rdeč nagelj. V svežem, sončnem pomladnem jutru so se zaslišali prvi zvoki harmonik in petje iz mladih grl. Trinajst okrašenih traktorjev se je iz različnih vasi odpravilo na pot. Beltinci, Bratonce, Gančani, Bistrica, Črenšovci, Ižakovci, Lipa ... 200 mladenk in mladeničev! Odšli so proti Beltincem na tradicionalno, že deveto rekrutacijo oziroma na seznanitev z vojaško dolžnostjo.

V središču Beltincev je bilo že vse pripravljeno na njihov prihod. Uprava za obrambo Maribor je ob pomoči Občine Beltinci postorila vse, da bi se ta prireditev vojaškim obveznikom res vtisnila v spomin, prav ttako pa tudi njihovim spremljevalkam in številnim obiskovalkam in obiskovalcem. V sodelujočih enotah Slovenske vojske so se res potrudili. Pripravili so vrhunsko

predstavitve z vrhunskimi športniki, zaposlenimi v SV.

Sledila je seznanitev z vojaško dolžnostjo in predstavitev možnosti vključevanja v SV, spoznavanje oborožitve in opreme enot SV, klepet z vojaki in za konec okrepčilo. Vojaški pasulj je napolnil prazne želodce rekrutom, nekaj pa ga je ostalo tudi za številne lačne obiskovalce.

ln kot se za Beltince spodobi: domoljubje na vsakem koraku in ob vsakem dejanju. Petje državne himne, petje domoljubnih prekmurskih narodnih in slovenskih pesmi, ples in veselje. Mar to v teh časih ni nekaj enkratnega in dragocenega?

Branko Mohorič,
Uprava za obrambo Maribor

Občino Beltinci obiskala stara vojaška vozila

Društvo Jeep klub – Veteran Murska Sobota je minulo soboto v sklopu svojega zdaj že 5. mednarodnega srečanja vojaških vozil obiskalo tudi Občino Beltinci. Pred občinsko stavbo se je zbralo veliko število najlepše ohranjenih in na oko zelo privlačnih, edinstvenih in zanimivih starih vojaških vozil. Šoferji svojih ponosnih jeklenih konjičkov so bili predstavniki Slovenije in Avstrije, skupaj jih je bilo kar 46. S svojimi vozili in vojaškimi uniformami iz druge svetovne vojne so bili prava paša za oči. Pozdravil jih je tudi beltinski župan, dr. Matej Gomboši. Člani kluba so poskusili tudi domači langaš, ki so ga pripravile pridne beltinske gospodinje, članice TD Beltinci. Nekaterim je bil tako všeč, da so si zapisali tudi recept – kot zanimivost velja omeniti, da so se za sestavine in postopek priprave langaša zanimali predvsem moški. Manjkalo ni niti pijske in domače prekmurske gibanice.

Člani kluba so svojo pot nadaljevali proti Odrancem, Črenšovcem, Strehovcem in preko Dobrovnika ter Kobil-

Vojaške starodobnike je v Prekmurje povabilo društvo Jeep klub - Veteran iz Murske Sobote

ja do Hodoša, kjer so prenočili. Drugi dan jih je pot vodila v Gornje Petrovce, Mačkovce in Moravske Toplice, kjer so pri lovskem domu zaključili svoje dvodnevno druženje.

Vozila so si z velikim zanimanjem ogledali tako starejši kot mlajši, vsi pa so bili mnenja, da je treba pohvaliti izjemen čut vseh lastnikov vozil, ki za svoja starodobna vozila izredno lepo skrbijo

in tako ohranjajo to tradicijo tudi za zanamce.

Njihov namen je, kot se je že zapisalo v prenekaterem mediju, opozoriti ljudi, da ne rabimo vojne in da je čas, da med nami zavlada mir.

Temu se pridružujemo tudi mi.

Lilijana Žižek, tajništvo OU

Športno kinološko društvo GORIČKO Sebeborci
vpisuje začetni tečaj šolanja psov
ter zbira kandidate za enoto reševalnih psov ERP.
Vabljeni vsi, ki hočete združiti koristno z dobrim.
Več informacij dobite na GSM 041-768-596 ali www.skdg.si

Štiriindvajseta redna seja občinskega sveta Občine Beltinci

Dne 16. 4. 2013 je bila izvedena 24. redna seja Občinskega sveta Občine Beltinci s sprejetim dnevnim redom, ki je vseboval 15 točk. Predlagana točka - Sprejetje Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Občine Beltinci je bila z glasovanjem umaknjena z dnevnega reda, dodana pa je bila točka pod zaporedno številko 15 - soglasje k zadolžitvi JKP Komuna Beltinci d.o.o.

Pod točko AD 1 je bil sprejet zapisnik 23. redne seje Občinskega sveta Občine Beltinci. Pri tej točki je bilo podano poročilo o realizaciji sklepov prejšnje redne seje.

Pod točko AD 2, AD 3, AD 4 in AD 5 so se člani Občinskega sveta Občine Beltinci seznanili z letnimi poročili Osnovne šole Beltinci, Osnovne šole Bakovci s poudarkom na POŠ Dokležovje, Vrta Beltinci in Medobličanskega inšpektorata občin Beltinci, Črenšovci, Odranci, Turnišče in Velika Polana za območje Občine Beltinci za leto 2012.

Pod točko AD 6 je Občinski svet sprejel Letno poročilo Zavoda za turizem in kulturo Beltinci za leto 2012 in podal

soglasje k programu dela in finančnemu načrtu zavoda za leto 2013.

Pod točko AD 7 je Občinski svet sprejel Letno poročilo JKP Komuna Beltinci d.o.o. za leto 2012.

Občinski svet Občine Beltinci je pod točko AD 8 imenoval predstavnike ustanoviteljice (Občine Beltinci) javnega zavoda Vrtec Beltinci v Svet zavoda. Imenovani so bili trije predstavniki in sicer:

Genovefa Virag, Bratonci 39, 9231 Beltinci, Mateja Cigut, Narcisna 16, Dokležovje, 9231 Beltinci, Darinka Pucko, Lipa 66, 9231 Beltinci.

Pod točko AD 9 je župan dr. Matej Gomboši prisotnim podal poročilo in obvestila o dogajanjih in projektih občine v času od zadnje seje.

Pod točko AD 10 so člani Občinskega sveta podajali pobude in vprašanja.

Občinski svet Občine Beltinci je pod točko AD 11 sprejel zaključni račun Občine Beltinci za leto 2012 po enofaznem postopku. Mnenje je podal tudi Nadzorni odbor Občine Beltinci, ki je v po-

ročilu zapisal, da ugotavlja, da je Občina Beltinci v letu 2012 gospodarno porabljala proračunska sredstva in podal pozitivno mnenje o zaključnem računu proračuna Občine Beltinci za leto 2012.

Pod točko AD 12 je Občinski svet sprejel Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o priznanjih Občine Beltinci.

Pod točko AD 13 je Občinski svet sprejel Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter urejanju pokopališč in o pokopališkem redu na območju Občine Beltinci.

Pod točko AD 14 je Občinski svet sprejel še Letni program športa v Občini Beltinci za leto 2013.

Pod zadnjo, AD 15 točko, je Občinski svet podal soglasje k zadolžitvi JKP Komuna Beltinci d.o.o. za nabavo treh gospodarskih vozil za potrebe izvajanja gospodarskih javnih služb v Občini Beltinci po sistemu finančnega leasinga do 5 let do višine 55.000,00 EUR z DDV.

*Tajništvo občinske uprave
Občine Beltinci*

Tretja izredna seja občinskega sveta Občine Beltinci

Dne 22. 4. 2013 je bila izvedena 3. izredna seja Občinskega sveta Občine Beltinci s sprejetim dnevnim redom, ki je vseboval le eno točko - Sprejetje Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Občine Beltinci.

Na zadnji, 24. redni seji, je prišlo namreč do nerodne situacije, saj so nekat-

eri svetniki izglasovali umik omenjene točke, vendar so kasneje ugotovili, da je bila zadeva prehitro odločena oz. točka prehitro umaknjena z dnevnega reda. Vsi svetniki so potem med odmorom dobili dodatne informacije in razlage glede omenjenega odloka in se dogovorili, da za dobrobit vseh občanov Občine Beltinci zadevo poskušajo rešiti, zato naj se izvede 3. izredna seja.

Občinski svet Občine Beltinci je Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Občine Beltinci na 3. izredni seji sprejel.

*Tajništvo občinske uprave
Občine Beltinci*

Šesta dopisna seja občinskega sveta Občine Beltinci

Dne 24. 5. 2013 je bila izvedena 6. dopisna seja Občinskega sveta Občine Beltinci, ki je vsebovala eno točko dnevnega reda, to je sprejem Pravilnika o sofinanciranju programov in projektov kulturnih društev Občine Beltinci - enofazni postopek.

Dopisna seja je bila izvedena tako, da je članice in člane Občinskega sveta Občine Beltinci omenjenega dne po telefonu poklicala javna uslužbenka občinske uprave Lilijana Žižek in jih vprašala za odločitev ZA ali PROTI vsebini podanega pravilnika. Omenjeni pravilnik sta na svojih sejah pregledala tudi Odbor za negospodarstvo ter Statutarno pravna

komisija OS.

Po izvedenem glasovanju je bilo ugotovljeno, da Občinski svet Občine Beltinci soglasno sprejema vsebino pravilnika v enofaznem postopku.

*Tajništvo občinske uprave
Občine Beltinci*

Hiša pravljic Najbolj pravljíčna prireditev vseh časov v Vrtcu Beltinci

Počasi se odpirajo vrata v Hišo pravljíc. Prav nič ne škripa... a slišíte? Pšššššš..... Skrbno in dobro so namreč namazana s skrivnostno čarovnijo in vesoljno domišljijo.

Z lahkoto jih odškrne drobcen škrat in kot dih nežna vila, čeprav so ogromna. Tako visoka so, da lahko, ne da bi se sklonil, stopi čez njihov prag velikan, in tako široka, da gre skozi princezka v razkošni krinolini, ne da bi se ji zmečkala, cesarska kočija z vpreženimi šestimi pari konj, čreda slonov ali največji dinozaver. Posebno lahko pa boste skozi pravljíčna vrata stopili vsi radovedni. Samo narahlo potrkajte in si zaželite pravljíco.

Ko pravljíce zazvenijo in zasijejo s slikovitimi prizori, nas povsem očarajo in začarajo. In ko smo enkrat očarani in začarani, smo v Hiši pravljíc doma. Potrkajte! Pravljíce vas pričakujejo!

Aaaaampak, čarovnica se je priplazila na dvorišče hiše pravljíc, rada bi začarala konce vseh pravljíc, da se ne bi srečno končale!

Zato.....začnimo brati pravljíce, odprimo vrata, da čarobni prah pride ven... Čarovnica je alergična na vse lepo, veselo, ljubeznivo, pravljíčno... Dajmo, dajmo!!!

Hiša pravljíc ima sedem pravljíčnih vrat, ki odprejo sedem pravljíčnih sob: GUSARSKO SOBO, SOBO PALČKOV, PEPIJEVO GNEZDO, BABIČINO SOBO, SOBO PRI NAVIHANEM ZAJCU, SNEŽNO SOBO, MEDVEDKOVO SOBO.

Vsaka soba je pravljíčna in posebna, vsaka pričakuje otroke, vendar ne preveč hkrati... Da bi pred čarovnico obvarovali vse sobe, se moramo lepo razporediti. Ko zaslišimo pesmico, je čas za drugo pravljíčno sobo. Imamo tri minute, da poiščemo novo pravljíco.

Ja, obvarovati moramo tudi dvorišče... nekaj nas mora pravljíce poslušati na dvorišču, ne pozabimo dvorišče... tukaj je ŽABJA ALERGIJA, PRAVLJÍČNI AVTOBUS, kjer bomo slišali čudovito pravljíco In še PRAVLJÍČARNA POD KROŠNJAMI s kančkom nostalgije za tiste malo večje otroke...

Otroci so s pomočjo vil in škratov odškrnili vrata v hišo pravljíc

Odpirajo se vrata pravljíčnih sob in iz njih kukajo pravljíčni junaki.

Počakajmo, zdaj pride pa še najboljše: V vsaki pravljíčni sobi bomo dobili vilinski pečat in ko zberemo vsaj 3 vilinske pečatke... nas vabi vila v VILINSKO SKRIVNOSTNO SOBO, kjer otroke čaka presenečenje..

Zdaj pa pohitimo, imamo tri minute časa, da najdemo svojo prvo pravljíčno sobo.

NAJ NAS PRAVLJÍCE ZAČARAJO IN OČARAJO!

Alenka Balažic in Urška Raščan

Križanke, uganke in rebusi

V maju 2013 se je 19 nadarjenih učencev 5. in 6. razreda OŠ Beltinci udeležilo tridnevnega tabora **Kvizi, uganke in logika**, ki se je izvajal v Mladinskem domu Hodoš. Tabor je vodil mag. Darko Hederih, s svojimi prispevki pa so vsebine tabora popestrili še supertonični gost mag. Škorjanc in profesorici OŠ Beltinci Darija Roš ter Nataša Jerebic.

Vsebine na taboru so bile: kvizi, uganke v likih, drobne uganke in rebusi, anagrami in logika, taktike reševanja kvizov, sestava kvizov ter referati.

Učenci so zelo dobro ovrednotili tudi spremljevalne dejavnosti. Astronomijo jim je približal g. Bojan Jandrašič. Skupaj z mentorjema, Angelo Svenšek in Andrejem Lainščkom, pa smo obiskali Mali raj v Dolencih, Etno hišo v

Na taboru so se nadarjeni učenci naučili veliko novega in spoznavali svet vzhodnega Goričkega

Kruplivniku in Hodoško jezero. Jure Miholič, učenec 6. a razreda, je o taboru zapisal: »Vse je bilo zelo lepo ter poučno, naučil sem se

veliko novih stvari, le prehitro je minilo.«

*Angela Svenšek,
OŠ Beltinci*

Nemški veleposlanik na obisku na OŠ Beltinci

V torek, 11. junija 2013, je bil za OŠ Beltinci poseben dan. Obiskal nas je namreč nemški veleposlanik v Sloveniji, njegova ekscelenca gospod Werner Burkart. Veseli pa smo bili tudi obiska gospe Katje Bradač iz Goethe Instituta v Ljubljani, gospe Suzane Ramšak iz Zavoda za šolstvo in gospoda Mateja Gombošija, župana Občine Beltinci.

Najprej je veleposlanik slavnostno odprl kotiček s knjigami v nemškem jeziku v šolski knjižnici, nato pa podelil še certifikate FIT-izpitov.

FIT-izpiti so mednarodno veljavni izpiti iz znanja nemščine za otroke, ki jih že peto leto na naši šoli uspešno izvaja Goethe Institut. V tem šolskem letu je k FIT-izpitom iz znanja nemščine pristopilo skupaj 49 učencev naše šole in jih

Njegova ekscelenca Werner Burkart na obisku v Osnovni šoli Beltinci ob podelitvi certifikatov FIT izpitov

tudi uspešno opravilo.

Šolsko leto se z velikimi koraki bliža h koncu in take slovesnosti so krasen kamenček več v mozaiku naših spomi-

nov na uspešno šolsko leto 2012/2013.

*Lidija Pelc Mes, Cvetka Rengeo,
OŠ Beltinci*

Utrinki s šole v naravi – Debeli Rtič

Letošnje poletne šole v naravi, ki je potekala od 3. do 7. junija 2013 na Debelem Rtiču na slovenski obali, se je udeležilo 64 tretješolcev Osnovne šole Beltinci iz treh oddelkov. Učence smo spremljali trije razredniki in štirje učitelji – spremljevalci z licenco učenja plavanja.

Učenci so bili vseskozi zelo aktivni, saj so v petih dneh vsi opravili obvezni 20-urni tečaj plavanja. V sklopu tečaja so se naučili plavati ali utrdili znanje plavanja v različnih tehnikah (prsno, kravl in hrbtno). Učitelji smo vseskozi vestno spremljali in spodbujali učenci ter se veselili njihovih plavalnih dosežkov.

V sklopu šole v naravi smo opravili tudi druge dejavnosti: pohod do slovensko-italijanske meje, izdelali smo si razglednice, spominčke za domače, raziskovali živali in rastline ob in v plitvini morja, poslikavali majice z morskimi motivi ter spoznavali posebnosti primorske pokrajine (ogled botaničnega vrta).

Odpravili smo se tudi na izlet z ladjo do Pirana, kjer smo si ogledali akvarij, se sprehodili po znamenitem Tartinijevem

trgu in si privoščili okusen ter osvežujoč sladoled.

Imeli smo tudi čas za sprostitev in zabavo. Učenci so se pomerili v igranju nogometa in drugih športno - družabnih igrah. Pripravili smo pester zabavni večer *Debeli Rtič ima talent*, kjer se je vsaka soba predstavila na izviren način, tričlanska komisija učiteljev pa je poskrbela za spodbudne in dobre želje za vsakega tekmovalca. Zadnji večer pa smo se vsi skupaj lično uredili in se v disku na prostem zavrteli v ritmičnih glasbe.

Zadnji dan našega druženja je prišel kaj hitro, vendar nas je vse skupaj presenetilo toplo in mamljivo sonce. Ta dan smo izkoristili za kopanje na zunanjem bazenu, tisti najhrabrejši, ki jih je bilo kar veliko, pa so čofotali in pokazali znanje plavanja v morju.

Polni lepih vtisov in nepozabnih doživetij smo se vrnil domov v upanju, da ohranimo ta čudovito preživet teden v lepem spominu.

Matej Žalig

Tretješolci OŠ Beltinci so tudi letos šolo v naravi na Debelem rtiču preživeli zabavno in poučno

S Knjigosrečo okrog sveta

UVOD

V času od 21. 3. do 23. 4. 2013 je v Sloveniji potekala bralnospodbujevalna akcija. V tem času praznujemo pomembne praznike, povezane s knjigo, in sicer:

- 21. marec – mednarodni dan poezije,
- 2. april – mednarodni dan knjig za otroke,
- Slovenske dneve knjige in
- 23. april – svetovni dan knjige in avtorskih pravic.

Knjižne oznake so dobile svoje lastnike

Letošnjo poslanico in plakat ob 2. aprilu, mednarodnem dnevu knjige za otroke, je pripravila USBBY – United States Board on Books for Young People (IBBY sekcija Združenih držav Amerike). Poslanico je napisala ameriška pesnica Pat Mora, prevedla Barbara Simoniti, njen naslov pa je **S knjigosrečo okrog sveta**. S to poslanico smo bili v času bralnospodbujevalne akcije posebej povabljeni k branju poezije.

AKTIVNOSTI

Tudi knjižnica OŠ Beltinci je v aprilu izpeljala mnoge aktivnosti:

- **radijska ura** o pomenu branja in o Bralni znački;
- organizirana **izposoja** knjižnega gradiva oddelkov razredne stopnje;
- **prvošolci v šolski knjižnici**: zgodba pisateljice Urše Kreml z naslovom *Racman in knjiga* vsebuje čudovito sporočilo: **Da nekdo požira knjige, pomeni, da jih rad bere. Iz knjig se lahko namreč**

veliko naučimo. Želimo si aktivnih bralcev in rednih obiskovalcev knjižnice, zato so take ure odlična motivacija za učence;

- **pesniške matineje**: učenci so predstavili svoje najljubše pesmi, uganke, izštevank, ki so jih lahko prebrali, recitali, zapeli ali zaplesali. Pesniško obarvane ure so odlično uspele;
- **šestošolci za tretješolce**: 15. aprila 2013 je potekal tehniški dan za predmetno stopnjo, na katerem so učenci 6. razreda izdelovali bralne oznake za vse tretješolce. Ob svetovnem dnevu knjige, 23. aprila, so jih obiskali v matičnih učilnicah in jim knjižne oznake podarili. Spregovorili so tudi o tem, zakaj sami radi berejo in zakaj je branje pomembno za vsakega človeka;
- **izdelava napisov za knjižnico**: skupina devetošolcev je na tehničnem dnevu izdelala napise s slikami, ki ponazarjajo besede »dober dan, nasvidenje, hvala, prosim, tišina.«
- **knjiga mojega otroštva**: učenci 6. in 7. razreda, učiteljica slovenščine in knjižničarka so skozi sproščen pogovor predstavili knjige, ki so pustile močan pečat v njihovih življenjih. Skozi pogovor smo se dotaknili glavnih književnih oseb, motivov za njihova ravnanja in sporočil, ki so nam jih knjige dale. Tako smo se spomnili na mnoge pravljice in druge zgodbe, ki so bile del našega otroštva;

Knjiga mojega otroštva

Prvošolci so spoznali, kaj pomeni požirati knjige

- **razredna ura v šolski knjižnici**: učenci 6. a z razredničarko so predstavili svojo najljubšo pesem, knjigo, strip, odlomek in spregovorili o tem, zakaj radi (še vedno) posežejo po knjigi.

ZAKLJUČEK

Knjige s sabo nosijo čudovita sporočila, samo dati jim moramo priložnost, da nas nagovorijo. V knjižnici OŠ Beltinci je bil april 2013 čudovit knjižno obarvan mesec, saj so za nami prijetne ure pogovorov o knjigah in drugih besedilih, ki so v življenjih učencev in njihovih učiteljev pustile najlepše odtise. Da, spet se je pokazalo, da knjiga je prijateljica in učiteljica.

Cvetka Rengeo,
šolska knjižničarka na OŠ Beltinci

Kolesarski izpit

Na opravljanje kolesarskega izpita smo se učenci petih razredov začeli pripravljati že v začetku šolskega leta. Vsak teden smo imeli eno uro teorije. Spoznavali smo prometna pravila.

Znanje teorije smo preverjali na računalniku v računalniški učilnici. Trikrat smo lahko poskusili. Uspelo mi je. Pri pripravah nam je pomagal tudi policist Leon. Nato je nastopil pregled koles. Z atijem sva doma dobro pregledala kolo. Kupiti je bilo potrebno prednjo luč, nastaviti zavore, pritrčiti zvonec in kolo očistiti. Ko je bil pregled koles, me je v šolo s kolesom spremil brat Jure, ki obiskuje deveti razred. Kolo je bilo pravilno opremljeno in dobil sem nalepko VARNO KOLO. Po pregledu koles smo vozili še po poligonu, ki smo ga postavili. Vozili smo se med

stožci in palicami. Še dvakrat smo po tem prišli v šolo s kolesi in vadili za izpit. Vedno nam je nagajalo vreme.

Izpit smo opravljali popoldne ob štirih, zato dopoldne nismo šli v šolo. Celo dopoldne je deževalo, zato sem mislil, da ga ne bomo opravljali. Pa se je le pokazalo sonce. Ob dogovorjeni uri smo se zbrali na šolskem dvorišču. Mene je v šolo spremljala mama. Vsi učenci in učitelji smo dobili rumene brezroka-vnike, da smo bili na cesti bolj vidni. Pripeljal se je tudi policist s policijskim avtomobilom. Vsi smo bili že živčni. Izpit smo opravljali po abecednem redu in začeli smo z našim razredom. Bil sem takoj na vrsti. Ko sem se vozil po cesti, sem moral z roko nakazovati smer vožnje, gledati levo in desno in paziti na znak stop. Pred znakom stop se moraš

Opravljeno kolesarski izpit za petošolce pomeni začetek samostojnega vključevanja v promet obvezno ustaviti.

Konec vožnje je bil pri vrtcu. Po opravljeni vožnji smo lahko šli domov in z mamo sva šla še na sladoleđ. Rezultate smo dobili šele naslednji dan. Izpit smo opravili vsi.

Rok Gruškovnjak, 5. a

Priznanje za čiste zobe

Učenci 3. b razreda OŠ Beltinci so v tem šolskem letu posebno skrb namenili tudi čistim zobem. Pridno so jih ščetkali in na koncu zmagali. Dobili so nagrado in priznanje, kar jih je vzpodbudilo k še večji doslednosti pri ščetkanju in skrbi za zdrave zobe.

Bernarda Fras, razredničarka 3. b

Skrb za čiste zobe v otroštvu je odlična popotnica v zdravo življenje

**VELEPRODAJA
&
DISKONT
SADJA IN ZELENJAVE**

SADJE | ZELENJAVA | EKSOČIČNO SADJE | ZAČIMBE
KONZERVIRAN PROGRAM | SUHO IN KANDIRANO SADJE

SVEŽE POMURSKÉ VRTNINE o.o.b. NORŠINSKA ULICA 3 MURSKA SOBOTA
T. 02 535 24 50 E. info@pomurske-vertnine.si I. www.pomurske-vertnine.si

OPTIKA FOCUS
www.optikafocus.com

OČESNI PREGLEDI
OPTIKAFOCUS
OPTIKAFOCUS
OPTIKAFOCUS

ReNu
ACUVUE

PONUJAMO VAM:

- izdelavo korekcijskih očal
- kontaktne leče
- sončna očala
- očne preglede

Dnevi starodobnega kolesarjenja v Beltincih 2013

Bogato prireditveno dogajanje s področja kulturne in tehniške dediščine pričejamo v Občini Beltinci že tradicionalno v mesecu maju z *Rallyjem s starodobnimi kolesi*. Tudi letos je prireditev spremljalo pestro kulturno dogajanje. Že enajsta prireditev je ponovno ponudila zanimiv petkov program z odprtjem tretje replike kolesa v beltinskem parku – doslej najstarejšega iz leta 1817 – in odprtjem razstave starodobnih koles v prostorih gradu. Zanimiva in predvsem družabna pa je bila seveda sobotna prireditev, ko so Beltinci zaživel v duhu starodobnega kolesarjenja. Skupaj je letos na rallyju sodelovalo 300 udeležencev iz Slovenije, Hrvaške in Avstrije.

Fotografija 1: 11. Rally s starodobnimi kolesi je potekal ob lepem, sončnem vremenu v soboto, 18. maja 2013.

ODKRITJE 3. REPLIKE STAREGA KOLESA V BELTINSKEM PARKU / Razstava na prostem – Zgodba o kolesu /

Društvo starodobnikov ljubiteljev starih koles »DIMEK« Beltinci skupaj z Občino Beltinci in z Zavodom za turizem in kulturo Beltinci v grajskem parku postavlja tretjo maketo starodobnega kolesa. Uresničujemo idejo, da v tem parku, kjer nam pred očmi umirajo drevesa, grad nikakor ne more pokazati druge oblike, ne more služiti ne tistim, ki se ga še vedno trdno oklepajo in ne tistim, oziroma nam, ki kot žejni v Sahari čakamo, da mu damo življenje. Imamo voljo, ideje in material, da bi mu dali dušo in srce, ki bi napolnilo žile zagona. Žal ni trdne volje, ne poguma!

Naš izdelek, ki je tretji, bi ga imenoval *bajpas*, da bo nekaj v tem parku ostalo. Naša volja je trdna, zato je tu tretja maketa, ki bo dala malo življenja, omogočila obiskovalcem, krajanom in občanom, da vidijo tudi ta del etno-kul-

Slavnostno odkritje tretje replike starega kolesa v beltinskem parku

turno-tehnične tradicije naše prekmurske »okrogline«.

Izbrali smo izumitelja, konstruktorja Karla Draisa. Rojen je bil 1785. leta v nemškem mestu Karlsruhe kot sin plemiške družine. Študiral je arhitekturo, fiziko in kmetijstvo. Izumil je Laufmaschine, tekalni stroj, ki je bil brez pedal, zavor, kar pomeni, da je kolo porival z nogami. Prvo vožnjo je opravil 12. julija 1817 od Mannheim do Baden-Badna. 12. januarja 1818. leta je Karl Drais prejel za svoj tekalni stroj listino patenta. Izumil je tudi pisalni stroj s tipkovnico in mlin za meso.

Dovolite mi, da obelodanim še naše društvene izumitelje, ki so s pridnim, požrtvovalnim in nesebičnim delom prispevali, da danes lahko ponosni predamo ta lep, enkratni izdelek. Osnovni in najbolj potrpežljiv, neutrujen »krivec« je naš Ludvik Hari iz Lukačevcev, ljubitelj ne samo starodobnega kolesarstva, ampak tudi veteran avtomobilov in motorjev. Kadar pa se vsega tega naveliča, postane zopet ljubitelj narave kot član lovske družine. Moram priznati, da je trdoživ, dosleden človek, ki zna in znanje tudi pokaže.

Ludvik ne more brez našega konstruktorja Štefana Nemca iz Sebeborce, ki mu kaj zariše in svetuje ter fotografira. Stanko Sever iz Brezovcev po navodil-

ih Ludvika pripravi podnožje.

Priprava prednjega in zadnjega kolesa ter nekaj materiala je tudi letos prispevek firme Klima Forjan d.o.o. iz Melincev, ki so dobrotniki, kar se teh koles tiče, že tretjič, da ne omenjam še razumevanja za prevoze.

Da je maketa dobila lepo barvo in lesk, so poskrbele pridne roke Jožeta Horvata iz Trnja.

Za vse to je potrebno postaviti še temelje, ki bo zdržalo stoletja, kljubovalo času in ljudem in to je opravil, čeprav v pokoju, še neizmerno vitalen zidarski mojster Ivan Smej iz Črenšovcev s prijateljem Stankom Kovačem.

Delo še ni končano; spomenik brez kvalitetne spominske plošče namreč ne bi kljuboval zgodovini. Za to je že tretjič poskrbela naša firma Kamnoseštvo Petek iz Ižakovcev.

Tradicionalna razstava starodobnih koles je postavljena v grajskih prostorih po zasnovi Tomaža Flisarja, kjer krasi zapuščene grajske sobane. Skupaj s sodelavci je bilo vloženega veliko truda in dobre volje, da razstava služi svojemu namenu.

(Nagovor predsednika društva »Dimek« Avgusta Farkaša ob odkritju replike in odprtju razstave.)

Elica Horvat

Zbornik Skrivnostni večeri pod gümlo – »Ja, pa tou bi šče povedau ...«

Predstavitve zbornika Skrivnostni večeri pod gümlo

Zavod za turizem in kulturo Beltinci, Turistično društvo Lipa in KS Lipa smo 09.06.2013 pripravili dogodek v okviru 6. Langašijade v Lipi, na katerem smo javno predstavili zbornik »Skrivnostni večeri pod gümlo«. Zbornik, ki spada med aktivnosti projekta »Gümlo«, smo izdali v nakladi 500 izvodov, dobiti pa ga je možno v pisarni Zavoda za turizem in kulturo Beltinci v beltinskem gradu.

Zbornik predstavljamo z uvodnimi mislimi, ki jih je zapisal Milan Zrinski

Sleherno življenje raste in se razvija iz korenin. Na to neizpodbitno dejstvo prenekateri ljudje sodobnega časa, katerih odločitve so bolj ali manj pomembne tudi za skupnost, v kateri živijo (najsaj bo to družina, vaška ali delovna skupnost, celo država) pogosto pozabljajo. Slehernik si zamegli prihodnost, če se ne uči iz pozitivnih vrednot preteklosti: iz življenjskih izkušenj, spretnosti in iznajdljivosti svojih prednikov pri obvladovanju dostojnega preživetja, iz bogate zapuščine njihovih navad in običajev pri delu in spros-

titvi po njem, ob tem pa ne premore pripravljenosti, da te vrednote prenaša na svoje potomce. Ti morajo vedeti, od kod in iz česa izvirajo, morajo se zaveдати, da se svet ni začel le z njimi, tukaj in prav zdaj.

Gotovo je bilo podobno razmišljanje vodilo pobudnikom in izvajalcem projekta »Prekmurska hiša v Lipi z gümlo«, da so ga izpeljali. Srečna okoliščina je bila, da so se v KS Lipa pod vodstvom prizadevnega predsednika Jožeta Ferčaka, kjer so zamisel že imeli, povezali s stroko – Zavodom za turizem in kulturo občine Beltinci, ki je, predvsem po zaslugi kreativne direktorice Elice Horvat, znal pridobiti izdatna sredstva EU, da je le ena petina stroškov padla na pleča domače občine in krajevne skupnosti. Objekt je danes zgleden primer, ki priča, da je uspeh akcije zagotovljen, če se je lotiš strokovno, na pravi način in ob vzajemnem sodelovanju.

A sleherni objekt, posebno tak, ki priča o nekdanjem življenju in dogajanju, je nesmiseln, če se v njem nič ne dogaja, če stoji le kot mrtev spomenik, ki ga tu in tam kdo fotografira. To še posebno velja za tiste, ki bi naj spomnili na živo podobo nekdanjega življenja, ki je

v primerjavi z današnjim že skorajda fantastika, nepredstavljiva možnost... Avtorji projekta so razmišljali tudi o tem. Nekdanje podobe življenja seveda ne moreš prikazati dovolj avtentično, četudi nameniš prostor v cimprani hiši za uporabnost (priložnostna ali stalna razstava etnološkega gradiva, sejna soba, prizorišče za manjše kulturne dogodke ali slavja...). Zraven stoječa **gümlo** (gumno, kolnica, prostor za mlačev in druga dela na kmetih) pa je drugo vprašanje. Njena primarna uporabnost se je zaradi moderne kmetijske tehnologije povsem spremenila! Mar bi razstavljeni stara kmečka orodja in pripomočki morebitnemu obiskovalcu predstavili dovolj verodostojno podobo naše nekdanjosti?

In tako smo si zamislili »**skrivnostne večere pod gümlo**«, preprosta druženja, napolnjena s klepetom, sproščenimi pogovori, s ščepcem domače pijače in peciva, predvsem pa s pripovedovanji o podobah minulega življenja, dela, verovanja, običajev, vraževerja. Vse skupaj so slehernega izmed desetih večerov v projektu popestrile pesmi domačih pevcev in zvoki ljudskih muzikantov, z njimi pa smo peli prav vsi udeleženci:

številni domačini Lipe (večinoma so prihajali prav vse večere), člani turističnih društev iz Bratonec, Beltinec, Lipovec, obiskovalci iz M. Sobote, nekateri tudi iz drugih krajev Slovenije, ker smo vabili tudi preko medijev, ki so z zanimanjem spremljali te večere... V povprečju smo našli 50 – 60 udeležencev, gümbla je bila včasih kar tesna. Za prostorsko, scensko in tehnično opremo (ozvočitev, tonsko in foto snemanje ter razsvetljavo) so poskrbele delavke ZTK občine Beltinci z Vilijem Rousom in Simono Cizar, za kulinariko pa krajanji Lipe in gostje iz sosednjih vasi, ki so predstavljali izročilno bogastvo svojega kraja. V času od 13. julija do 29. avgusta se je zvrstilo deset večerov, ki so trajali 2 – 3 ure in niso niti najmanj utrujali udeležencev. Vsak večer je imel neko

vsebinsko rdečo nit: nenavadni dogodki, povezani s čarovništvom, dogajanja na gümli nekoč, primerjava življenja – nekoč, danes, šverceraj (tihotapstvo) v Lipi in Odrancih, sezonsko delo, priprava gostovanja, izvedba gostüvanjskega običaja (z živimi prikazi, pozvačinom, godbeniki, kulinariko), romanje, rojstvo in vzgoja otrok, zadnji večer pa je bil povzetek dogajanja. Obisk večerov in odziv sodelujočih je presegal vsa najvišja pričakovanja izvajalcev, predvsem pa je pomembna pobuda z njihove strani, da je treba s to prakso nadaljevati. Mor-da je eden prepričljivih dokazov za to tudi pričujoča edicija.

Zakaj smo prepričani v to? Zato: ker so avtentične zgodbe pripovedovalcev iz svoje preteklosti najslikovitejša podoba minulega življenja, ki ne sme iti

v pozabo; ker so to zgodbe »malih ljudi«, pa vendarle dajejo veliko, verodostojno podobo minulega; ker tako iščemo tudi svoje ostaline, saj se spomin ob poslušanju odpira tudi nam; ker se ob tem prijetno družimo in zabavamo, ob tem pa poglobljamo vezi med seboj; ker z nastajanjem spremljevalnih zapisov (tisk, slike, posnetki,...) pomembno prispevamo k dokumentiranju socialnega in duhovnega bogastva prednikov; ker z vsebinskim dogajanjem na gümli ponujamo svojstveno domačo podobo turističnim in drugim obiskovalcem, iz tega pa pridobimo tudi minimalna sredstva za nadaljnje življenje, delovanje in vzdrževanje objekta; ker nameravamo v prihodnje poleg že ustaljene prakse pripovedovalnih večerov izvajati na gümli in v cimprači tudi aktivne prikaze preteklih opravil in običajev: ličkanje koruze, prešanje grozdja, kolinjenje, trebljenje in luščenje bučnic..., manjše kulturne dogodke (glasbeni, pevski koncerti, dramske skupinice, večeri ljudske tvornosti) ali zabave po starem (gasilska veselica). VENDAR: gümbla ne bo kraj lova na kapital ali kakršenkoli komercialni izziv, temveč kraj oziranja v preteklost in bogatenja prihodnosti z njenimi zakladi. Vsi, ki smo v tem projektu sodelovali, iskreno upamo, da bo v tem do skrajnosti zmaterializiranem svetu lip-lanska gümbla svetel primer varovanja duhovnega zaklada prednikov. Zato si prav vsi, ki so sodelovali v njem – obiskovalci in izvajalci – zaslužijo veliko zahvalo. In seveda – povabilo za nadaljevanje!

Milan Zrinski

Cvetličarna Valentina

Beltinci, Panonska 11

T: 02/541 19 96, M: 041 277 605

LIPOVCI T: 02/542 13 13, M: 041 232 585

Spoštovani,
obveščamo vas, da smo razširili našo dejavnost tudi na pogrebništvo.

Zato vam ob izgubi vaših najdražjih, ki so bili nekoč sopotniki vašega življenja, stojimo ob strani z celovitimi storitvami, ki zajemajo:

- prodajo pogrebne opreme (krste, križi, okvirji, žare)
- prevzem in prevoz pokojnikov doma in v tujini
- izkope in zasutje grobov
- pogrebno moštvo
- brezplačna dostava žalnih aranžmajev, ki jih izdelamo v lastni cvetličarni
- govorniki
- objave osmrtnic v lokalnih medijih
- godbeniki (trobentač v živo)
- refundacija pogrebnine, ki jo krije ZZS
- fotografiranje pogrebov
- uokvirjanje slik za pogrebe

NUDIMO VAM UGODNE CENE IN KVALITETNE STORITVE.

**DOSEGLJIVI SMO 24 UR NA DAN, VSE DNI V TEDNU NA
041 277 605, 041 232 585**

- Pri nas dobite vse sezonske rastline za Vaš balkon, gredice in grobove, ki jih na Vašo željo tudi posadimo in dostavimo.
- Nudimo Vam široko paleto okrasnih lončnic, rezanega cvetja in ostalega darilnega programa.
- Z dekoracijo poskrbimo, da bo Vaša poroka nepozaben dogodek.

9. Mednarodno srečanje harmonikarjev

Od 10. do 12. maja 2013 je v organizaciji Glasbene šole Beltinci (Zavod sv. Cirila in Metoda Beltinci) in Društva harmonikarjev Murska Sobota potekalo 9. mednarodno srečanje harmonikarjev, na katerem je sodelovalo preko 200 aktivnih udeležencev iz Slovenije, Italije, Nemčije, Poljske, Hrvaške in Srbije. Prireditve so se odvijale v grajski dvorani, kulturnem domu in župnijski cerkvi sv. Ladislava v Beltincih. V okviru srečanja smo lahko prisluhnili izvrstnim koncertom. Nastopili so:

TAKE NINE ORKESTER in DUO MATJAŽ (Matjaž Balažič in Matjaž Antončič)
KONCERT NAGRAJENCEV (zabavna glasba, glasba Slavka in Vilka Avsenika, diatonična harmonika)
JURE TORI TRIO
ZAKLJUČNI KONCERT NAGRAJENCEV (najbolje ocenjeni tekmovalci klasične glasbe)

Tekmovalce, ki so bili razvrščeni v starostne kategorije znotraj disciplin KLASIKA – solisti, KOMORNA GLASBA, VARIETE – solisti, GLASBA SLAVKA IN VILKA AVSENIKA, DIATONIČNA HARMONIKA in HARMONIKARSKI ORKESTRI je ocenjevala strokovna žirija v sestavi: Tatjana Lajič (HR), Claudio Furlan (I), Jure Tori, Marsell Marinšek, Bojan Bezjak, Matej Kovačič, Dušan Drobnič, Amadej Hercog, Primož Kranjc, Dušan Slaček, Jure Rogina in Matej Zavec (SLO).

Najbolje ocenjeni tekmovalci po disciplinah in kategorijah so:

KLASIKA – solisti:

- A- Žan Šlibar (GŠ Tržič)
- B- Timotej Rešetič (GŠ Marjana Kozine Novo mesto)
- C- Alen Barbirič (GŠ Slovenska Bistrica) in

Domen Zdravec (KGB Maribor)

- D1- Rok Fišer (KGB Maribor)
- D2- Gašper Kundih (KGB Maribor)
- E- David Novak (KGB Maribor)

KOMORNA GLASBA:

- B- Duo harmonik GŠ Tržič
- D- Duo GŠ Varaždin (HR)
- E- Duo Dolce (Poreč, HR)

HARMONIKARSKI ORKESTRI:

- C- Harmonikarski orkester GŠ Brežice
- D- Harmonikarski orkester GŠ Škofja Loka

VARIETE:

- A- Janet Neubauer (GŠ Lendava)
- B- Florjan Kozmus (GŠ Jesenice)
- C- Mario Kramberger (KGB Maribor)

GLASBA S. in V. AVSENIKA:

- C- Žan Jugovič (GŠ Škofja Loka)
- D- Mario Kosmajer (GŠ Slavka Osterca Ljutomer)

DIATONIČNA HARMONIKA:

- A- Maja Babič (GŠ Gornja Radgona)
- B- Miha Grmek Seražin (GŠ Ilirska Bistrica)
- C- Žiga Kališnik (GD Žana Bregarja)
- D- Marko Gostečnik (GC Rošer)
- E- Manuel Šavron

Na srečanju so sodelovali tudi pomurski harmonikarji, ki so dosegli naslednje rezultate:

KLASIKA - solisti

Nikolaj Zver (Beltinci, GŠ Celje)

I. nagrada

KOMORNA GLASBA

Duo Jan, Samo (GŠ Gornja Radgona)

I. nagrada

VARIETE

Janet Neubauer (GŠ Lendava)

I. nagrada

Julija Vnuk (GŠ Gornja Radgona)

II. nagrada

Blaž Zemljič (GŠ Gornja Radgona)

I. nagrada

Domen Baša (GŠ Beltinci)

II. nagrada

Nino Erjavec (GŠ Beltinci)

II. nagrada

GLASBA S. in V. AVSENIKA

Tamara Prelič (GŠ Beltinci)

III. nagrada

Domen Baša (GŠ Beltinci)

II. nagrada

Sebastjan Bukovec (GŠ Lendava)

II. nagrada

Mario Kosmajer

(GŠ Slavka Osterca Ljutomer)

I. nagrada

DIATONIČNA HARMONIKA

Eva Kemrič (GŠ Gornja Radgona)

II. nagrada

Domen Baša (GŠ Beltinci)

I. nagrada

Tilen Horvat (GŠ Beltinci)

II. nagrada

Nagrado NAJOBETAVNEJŠI POMURSKI HARMONIKAR 2013 je dobil DOMEN BAŠA, ki je dosegel 98,00 točk.

Vsi rezultati so na voljo na spletni strani www.drustvoharmonikarjev-ms.com.

V organizacijskem odboru so sodelovali učitelji pomurskih glasbenih šol: Dejan Prasl, Matjaž Balažič, Franek Radolič, Olga Radolič, Boštjan Baša in Matej Zavec.

*Dejan Prasl,
Predsednik društva harmonikarjev*

Peto leto delovanja Glasbene šole Beltinci

Z gotovostjo se lahko pohvalim, da smo bili učenci in učitelji GŠ Beltinci tudi v tem šolskem letu pridni. Poleg rednega vzgojno-izobraževalnega dela so naši učenci tudi veliko nastopali in se udeležili številnih tekmovanj doma in na tujem. Tako rezultati na tekmovanjih, kakor tudi uspešni nastopi so učencem velika spodbuda za nadaljnje delo, vsem zaposlenim pa potrditev za kvalitetno delo. V nadaljevanju navajam rezultate iz letošnjih tekmovanj:

7. mednarodno tekmovanje harmonikarjev za nagrado Slavka Avsenika, 19. in 20. januar 2013 v Begunjah na Gorenjskem

Domen Baša, klavirska harmonika, *zlato priznanje, mentor Boštjan Baša*
Domen Baša, diatonična harmonika, *zlato priznanje, mentor Dejan Raj*
Tilen Horvat, diatonična harmonika, *zlato priznanje, mentor Dejan Raj*

Mladi virtuoz, violina, Zagreb, februar 2013

Špela Jaklin, *priznanje, mentorica Sanja Mihić*
Brina Podgajski Kampuš, *4. mesto, mentorica Sanja Mihić*

Mednarodno tekmovanje „Davorin Jenko“ Beograd, 28. 2. - 11. 3. 2013

Ajša Dobrijevič, saksofon
98,25 točk - zlata plaketa, mentor Jure Rogina

Dnevi kitare Krško, 6. in 7. april 2013

Timotej Tivadar, kitara
87,67 točk - srebrno priznanje, mentor Dušan Slaček

Daša Smodiš, kitara
93,67 točk - zlato priznanje, mentor Dušan Slaček

Mladi virtuoz, violina, Beograd, maj 2013

Brina Podgajski Kampuš, *III. nagrada, mentorica Sanja Mihić*
Špela Jaklin, *III. nagrada, mentorica Sanja Mihić*

9. mednarodno srečanje harmonikarjev v Beltincih, 10. - 12. maj 2013

KLASIKA - solisti
Nikolaj Zver (Beltinci, GŠ Celje), *I. nagrada, mentor Luka Juhart*

VARIETE

Domen Baša (GŠ Beltinci), *II. nagrada, mentor Boštjan Baša*
Nino Erjavec (GŠ Beltinci), *II. nagrada, mentor Dejan Prasl*

GLASBA S. V. AVSENIKA

Tamara Prelič (GŠ Beltinci), *III. nagrada, mentor Dejan Prasl*
Domen Baša (GŠ Beltinci), *II. nagrada, mentor Boštjan Baša*

DIATONIČNA HARMONIKA

Domen Baša (GŠ Beltinci), *I. nagrada, mentor Dejan Raj*
Tilen Horvat (GŠ Beltinci), *II. nagrada, mentor Dejan Raj*

Nagrado NAJOBETAVNEJŠI POMURSKI HARMONIKAR 2013 je prejel DOMEN BAŠA, ki je dosegel 98,00 točk.

Seveda smo poleg udeležbe na tekmovanjih drugod tudi sami sodelovali pri organizaciji letos že 9. mednarodnega srečanja harmonikarjev v Beltincih, o katerem poročamo v posebnem prispevku. Ob tej priložnosti vabim vse občane in ostale bralce občinskega glasila, da se nam pridružite na prireditvah ob peti obletnici delovanja Glasbene šole Beltinci, ki jo bomo slovesno obeležili v začetku septembra.

Matej Zavec, ravnatelj

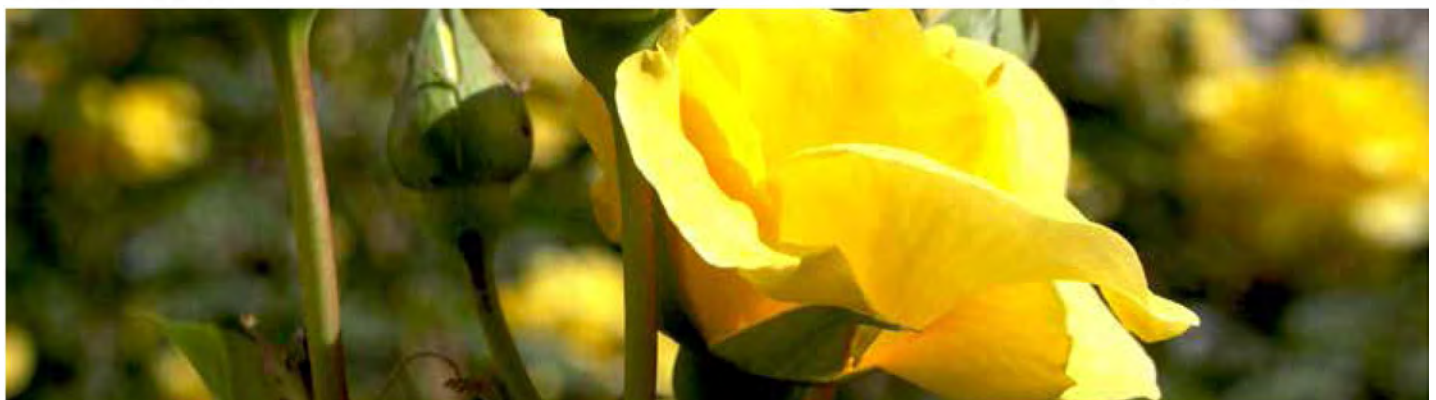
Domen Baša

Ajša Dobrijevič

Timotej Tivadar

Tolkalna skupina GŠ Beltinci je zaigrala v Bruslju

Na povabilo evropskega poslanca dr. Milana Zvera je tolkalna skupina Glasbene šole Beltinci v Bruslju nastopila na dveh mednarodnih dogodkih. V ponedeljek, 17. 6. 2013, ob 18.00 uri smo se v prostorih makedonskega predstavništva na pobudo makedonskega veleposlanika v Bruslju, mag. Andreja Lepavčova, udeležili slovensko – makedonskega kulturnega večera. Ob kulturnem programu naših tolkalistov smo poskusili makedonsko kulinariko in v prijetnem vzdušju navezali dobre stike s predstavniki Republike Makedonije. Na prireditvi sta poleg dr. Milana Zvera in mag. Lepavčova bila prisotna še slovenski stalni predstavnik Republike Slovenije v Bruslju, dr. Rado Genorio, in župan Občine Beltinci, dr.

Tolkalisti GŠ Beltinci med nastopom v Bruslju

Matej Gomboši. Po izjemno kvalitetno izvedenem programu je g. Genorio povabil mlade glasbenike, da zaigrajo še naslednji dan na sprejemu slovenskega veleposlaništva ob slovenskem državnem prazniku. Seveda smo se vabilu z veseljem odzvali in zaigrali pred več kot tristo vabljenimi gosti s celega sveta. Poleg nekaterih slovenskih ev-

ropskih poslancev in predstavnikov raznih slovenskih institucij v Bruslju so se sprejema udeležili številni veleposlaniki iz različnih držav. V veliko veselje nam je bilo sprejemati pohvale in čestitke za vrhunsko izveden program. Tako sem kot ravnatelj šole prejel vabilo, da pripravimo program in obiščemo Bruselj tudi prihodnje leto. Druženje s povabljenimi gosti je prispevalo k promociji naše glasbene šole in beltinske občine, saj nas je veleposlanik Genorio predstavil vsem prisotnim, številne pohvale za nastop pa so odlična potrditev, da smo na pravi poti.

*Matej Zavec,
ravnatelj*

Ogled Evropskega parlamenta

OO SDS v Bruslju pred Evropskim parlamentom

Občinski odbor Slovenske demokratske stranke se je z velikim veseljem odzval povabilu evropskega poslanca dr. Milana Zvera in 17. in 18. junija obiskal Bruselj ter si ogledal eno najpomembnejših političnih institucij v Evropi. Po štirinajstih urah nočne vožnje smo si najprej ogledali strogi center Bruslja, ob 18.00 uri pa smo se udeležili Slovensko – makedonskega kulturnega večera. Kulturni program je izvedla Tol-

kalna skupina Glasbene šole Beltinci, po programu pa smo ob makedonskih dobrotah spregovorili o skupnih točkah obeh narodov in o prihodnosti Evropske unije. Na dogodku so poleg gostitelja, makedonskega veleposlanika v Bruslju, mag. Andreja Lepavčova, bili prisotni še slovenski stalni predstavnik Republike Slovenije v Bruslju, dr. Rado Genorio, evropski poslanec dr. Milan Zver in župan Občine Beltinci, dr. Matej

Gomboši. Naslednji dan smo odšli na voden ogled Evropskega parlamenta, potem pa smo si ogledali še Parlamentarium (muzej zgodovine Evropske unije). Rojak Bojan Kavaš nam je predstavil nekaj znamenitosti Bruslja, nekateri pa so si ogledali še Atomium.

*Matej Zavec,
predsednik OO SDS Beltinci*

Nova pomlad življenja

»Eno najlepših
zadoščenj
v življenju je,
da nihče ne more
iskreno pomagati sočloveku,
ne da bi s tem pomagal sebi.«

(Ralph Waldo Emerson)

21. vseslovensko srečanje žensk z rakom dojk se je odvijalo v Ljubljani 6. aprila 2013. Linhartova dvorana v Cankarjevem domu je gostila članice iz vse Slovenije, častni pokrovitelj prireditve pa je bilo Ministrstvo za zdravje RS. Kulturni program je vodila in povzovala igralka Sabina Kogovšek Zrnc.

V strokovnem programu se je predstavila univ. dipl. psih. Milena Pegan Fabjan, ki je razmišljala o poslanstvu organizacije samopomoči bolnikov z rakom Pot k okrevanju. Bogat in izviren kulturni program so popestrili Prifarski muzikanti, ki so vse obiskovalce navdušili s svojo prisrčnostjo in optimizmom. S svojo otroško razigranostjo nas je očaral tudi Mladinski pevski zbor OŠ Stranje pri Kamniku, pod vodstvom zborovodkinje Karle Urh, ki je zapel himno srečanja »Nova pomlad življenja«, po kateri prireditev nosi ime. Niti prireditve so bile v spretnih rokah moderatorke, ki je s svojo igralsko izvirnostjo obudila spomin na igralko in pesnico Milo Kačič. Predsednica društva dr. Marija Vegelj Pirc se je zahvalila vsem nastopajočim, številnim gostom in donatorjem, ki so prireditev omogočili. Sledilo je druženje v preddverju Cankarjevega doma z željo, naj nas »Nova pomlad življenja« vedno znova povezuje, navdihuje ter krepi samozaupanje v prihodnost. Prisrčno je bilo tudi srečanje z otroki in vnuki, ki so jih

Nova pomlad življenja

v Cankarjev dom pripeljale mamice nekaterih članic.

Po prireditvi v Cankarjevem domu je sledilo 15. romarsko srečanje »Nove pomladi življenja« v župnijski cerkvi Sv. Trojice v Ljubljani. Bogoslužje je vodil g. kaplan Janez Rus iz župnije Sv. Janeza Krstnika Trnovo, sooblikovala pa ga je skupina za samopomoč iz Trbovelj. Za cerkveno glasbo je poskrbel župnijski pevski zbor Sv. Martina iz Trbovelj pod vodstvom Gregorja Špajzerja, na orgle pa je igrala Tina Pangeršič. Vzdušje je bilo umirjeno, pomirjujoče in vsak se je lahko poglobil v razmišljanje. Ob slovesu smo bili enotnega mnenja, da je bila letošnja prireditev ena najlepših.

V imenu vseh bi se rada zahvalila naši koordinatorki ga. Mariki Vugrinec, ki je s svojo človeško toplino in skrbno organizacijo uspela rezervirati vstopnice. Zahvalila bi se tudi posameznicam, ki so spekle veliko dobrot ter seveda predsednici, glavni organizatorki ga. Mariji Vegelj Pirc, ki je idejni vodja vseh srečanj. Ponosni smo, da imamo

v društvu takšne ljudi, ki svoj prosti čas in znanje posvečajo članicam, ki so potrebne pomoči. Ob slovesu smo si s stiskom rok zaželeli skorajšnjega snidenja (na mesečnih srečanjih v Murski Soboti) ter se poslovili v duhu gesla onkoloških bolnikov Slovenije: »Življenje je vrednota, zato ga z osebnim smislom vsakega trenutka povezujemo v celoto.«

Marija Zver,
DPM Dokležovje

Zemlje ne podedujemo od prednikov, temveč si jo izposojamo od zanamcev

*»Ni pomembno tisto,
kar narediš od časa do časa,
svet lahko spremeniš s tistim,
kar počneš iz dneva v dan.«*

(Jenny Craig)

Letošnja očiščevalna akcija v občini Beltinci je potekala 20. aprila 2013. Člani KS in društev smo se zbrali pred vaškim domom v Dokležovju in se razdelili v skupine. Ribiči in čolnarji so se s traktorji odpeljali h gramoznicam in k reki Muri. Manjše skupine so se odpravile pobirat smeti po vasi in okolici. Štiri skupine so čistile vpadnice v vas, nekaj pa jih je ostalo v okolici vaškega doma in šole. Ugotovili smo, da je smeti res nekaj manj kot lansko leto, vendar še vedno preveč. Vreče so se hitro polnile s pločevinkami, plastenkami in drugo embalažo, ki so jo brezvestni vozniki odvrgli kar skozi okno avtomobila. V grmovju ob železniški progi (kjer je bila nekoč železniška postaja) sta ležali dve vreči svinjskih kož in drugih odpadkov, ki so že močno zaudarjali. V gozdu tik ob poti so obležale salonitne plošče, kopalniške ploščice in še marsikaj drugega.

Med čistilno akcijo so nam nekateri, ki so se peljali mimo nas, samo posmehljivo pomahali v pozdrav, kar lahko razumemo kot: »Vi kar čistite, mi pa bomo spet smetili.« Je že tako, da se akcije udeležujejo vedno tisti, ki so najbolj osveščeni in ki postavljajo

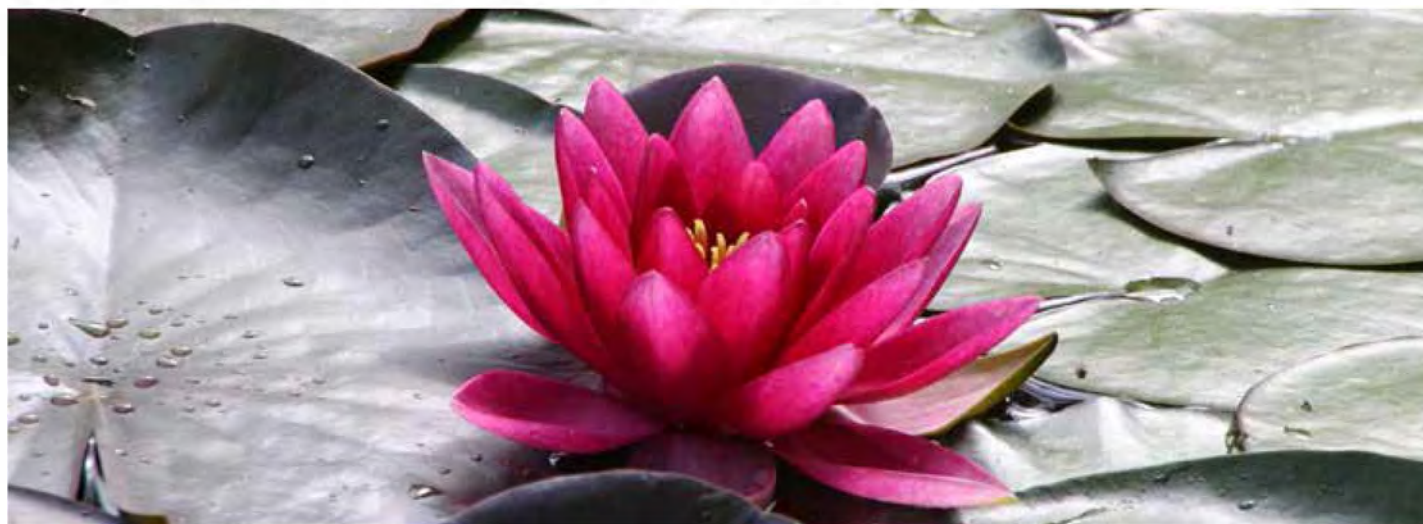
Del skupine "čistilcev" v akciji Očistimo Dokležovje

skrb za naravo in okolje na prvo mesto, ostale pa tako nič ne gane. Ob tem bi opozorila še na vse lastnike svojih ljubljencev – psov, ki jih spuščajo na otroško igrišče, ne da bi počistili njihove iztrebke. Vemo, da so v pasjih iztrebkih lahko gliste in trakulje, ki so nevarne za ljudi in živali. Otroci, ki se igrajo v peskovniku in na travi, se tako lahko nehote okužijo. Obiskovalci otroškega igrišča so žal tudi tisti, ki namerno poškodujejo igrala in nasmetijo igrišče, kar pa ne počnejo samo v nočnih urah, temveč tudi podnevi. Na igrišču smo posadili nekaj drevesc, ki bodo dajale senco našim najmlajšim, ko bodo zrasla v mogočna drevesa. Pa se zgodi tudi, da otrok »kaže moč svojih mišic« na nabogljenem drevescu, starejši pa samo

nemo opazujejo njegovo početje.

In zopet smo pri starem pregovoru: »Kar se Janezek nauči, to Janezek zna.« Ob tem se vedno spomnim modrih besed starca, ko so ga vprašali: »Čemu ti bo jablana, saj ne boš dočakal njenih sadov?« Starec pa jim je odgovoril: »Tudi moj oče in moj ded sta sadila drevesa, sadove teh dreves pa uživam jaz in uživata jih tudi vi.« Če želimo, da bo naš planet živel še mnogo let, se moramo zavedati, da Zemlje ne podedujemo od prednikov, temveč si jo izposojamo od zanamcev.

*Marija Zver,
DPM Dokležovja*

Društvo AQUILA Lipovci: Nadgradnja mednarodne dejavnosti društva

Društvo za napredek umetnosti Aquila Lipovci je že kmalu po začetku svoje dejavnosti le-to razširilo na mednarodno področje. Likovna kolonija Izak Lipovci je namreč kaj kmalu postala mednarodna. Do zdaj je v koloniji sodelovalo 112 umetnikov iz 11 držav. Društvo je do zdaj organiziralo že okrog 100 likovnih razstav, več tudi izven meja naše domovine.

V letu 2011 je bil udeleženec lipovske kolonije tudi poljski slikar Stanislaw Stach, sicer tudi direktor mestne Galerije GSW BWA iz mesta Olkusz na Poljskem. Takrat so se porodile prve ideje o medsebojnem sodelovanju. Po konstantnih razgovorih o načinu sodelovanja, pogojih in ciljih in usklajevanju terminov je v letu 2013 prišlo do realizacije izmenjave razstav med našim društvom in njihovo galerijo.

Razstava umetniških del Likovne kolonije Izak Lipovci 2011 in 2012 v Galeriji GSW BWA v Olkuszu na Poljskem

Tako smo se odpravili na Poljsko. Večina tistih najbolj aktivnih članov društva, nekaj umetnikov slikarjev, krajanov Lipovcev in prijateljev, skupaj 20 zanesenjakov, se nas je v petek, 26. aprila zvečer, z avtobusom odpravilo na dolgo pot proti 700 km oddaljenemu mestu Olkusz. Še pred tem smo naložili umetniška dela iz naših dveh zadnjih kolonij, ki smo jih po predhodnem dogovoru peljali na razstavo v njihovo galerijo.

Po začetnem spoznavanju, zabavi med potjo in in polni pričakovanja smo po nočnem počitku v soboto zjutraj srečno pispeli pred Galerijo GSW BWA v Olkuszu. Na pročelju galerije nas je pozdravil velik plakat o naši razstavi, iz katerega je kar izstopal napis »Lipovci«. Takoj nas je pozdravil tudi direktor galerije, naš znanec Stanislaw s svojimi sodelavci.

Po izredno lepo pripravljenem sprejemu, opravljenem zajtrku, predaji naših slik za razstavo in prevzemu njihovih slik za njihovo razstavo v Beltincih, smo se namestili v hotelu Viktorija. Kaj kmalu smo se po vnaprej pripravljenem programu, ki smo ga sami predlagali, odpravili proti mestu Krakov, upravnemu in kulturnemu središču pokrajine. Spremljala in vodila sta nas Stanislaw in njegova hčerka Klaudija, študentka umetnostne zgodovine.

Z odprtja lipovske razstave v Olkuszu na Poljskem

Mesto Krakov nas je že med samo vožnji skozenj takoj zelo prijetno presenetilo. Ko pa smo si ob izrednem vodenju naših poljskih spremljevalcev ogledali Zamek Wawel, monumentalno graščino, ki se dviga nad reko Wislo, polno številnih arhitekturno in zgodovinsko zelo pomembnih dvorcev, cerkva, kupol in trgov, smo bili navdušeni. Kasnejši sprehod po starem delu mesta ob boku številnih kočij, ki prevažajo turiste, ogledu številnih cerkva in katedral, tudi semenišča Karola Wojtyła, njihovega izredno priljubljenega papeža, izredno zanimive tržnice in starega trga, nas je še bolj očaral.

Nič kaj navdušeni, nasprotno, zgroženi pa smo bili ob obisku naše naslednje postaje, ko smo videli in spoznali grozote, ki jih je Hitlerjev režim izvajal v času druge svetovne vojne. Obiskali smo namreč koncentracijsko taborišče Auschwitz (Oswiecim). Ob strokovnem vodenju smo spoznali večino tistih najbolj temačnih skrivnosti tega obdobja zgodovine.

Tista bolj prijetna izkušnja, zaradi katere smo sploh vzpostavili naše sodelovanje, je bilo odprtje razstave naših umetniških del iz zadnjih dveh kolonij v njihovi, za naše pojme izredno veliki galeriji. Gre za mestno galerijo, katere mesto šteje okrog petintrideset tisoč prebivalcev. Galerija poleg likovnih razstav prireja številne koncerte klasične glasbe, pesniške večere in simpozije z različno tematiko s področja kulture in umetnosti. Samo odprtje razstave je bilo zelo sproščeno. K temu je veliko pripomogel tudi Gregorz Swietlik, zgodovinar in poliglot, katerega prababica izvira z Goričkega. On je tudi glavni koodinator »zdrženja (poljskih) občin jugozahodnega Mazowsa« s katerim že nekaj let pristno sodeluje tudi Občina Beltinci. Skupaj z eminentno delegacijo tega zdrženja so za prihod na odprtje naše razstave morali prevoziti kar okrog 200 km. Gospod Gregorz, ki obvlada kar nekaj jezikov, je na otvoritvi razstave pomagal s prevodi nagovorov iz enega v drug jezik, zelo us-

Lipovska skupina na glavnem trgu v Krakowu

pešno je v poljščino prevedel tudi precej strokovne besede našega stalnega sodelavca, umetnostnega zgodovinarja mag. Franca Obala, ki se je skupaj z nami udeležil tega dogodka. Pozneje, na že neuradnem delu - druženju ob večerji, ko so nam Poljaki zapeli njihovo zdravljico - napitnico »Sto lat, sto lat...«, nam je Gregorz še kako pomagal, da smo jim vrnili z našo »Kolkor kapljic, tolko let...«. Večer je do konca potekal v zelo prijetnem druženju.

Po nedeljskem zajtrku smo se ob spremstvu Stanislaw in Klaudivje odpravili proti našemu naslednjemu cilju, ki smo ga imeli predvidenega v programu, to je velikemu romarskemu mestu Czestohowa. Med potjo smo si ogledali še eno od številnih impozantnih graščin, ki jih je na Poljskem res veliko. V največjem romarskem središču Poljske smo si ogledali »Črno Marijo«, prečudovito baziliko in velik kip Janeza Pavla II., poleg tega pa še številne kapele, cerkve, samostane in druge zgradbe tega zares množično obiskanega romarskega središča.

Pred odhodom domov so nam naši domačini v Olkuszu pripravili še zelo prijetno kosilo. Poslovili smo se s prijetnimi občutki in vtisi vedoč, da se čez mesec dni srečamo v Lipovcih. Malo utrujeni od naporega programa, pa vendar zadovoljni smo v prijetnem vzdušju preživeli pot do doma.

Razstava »Olkuški vtisi – Impresje Olkuskie« v Galeriji Grad Beltinci

Kar hitro je minil mesec dni in z našimi prijatelji s Poljske smo se ponovno srečali. Kraj srečanja so bili tokrat Lipovci, Beltinci in bližnja okolica. V četrtek, 23. maja popoldan, je v Lipovce pripotovala šest članska delegacija iz Olkusza, ki so jo sestavljali direktor galerije Stanislaw, slikar Damian Pacha, kiparka Anna Plachecka in še trije sodelavci galerije. Po krajšem pozdravu in dobrodošlici smo gostom med dvournim sprehodom po Lipovcih pokazali našo Vučjo jamo, hokejsko igrišče, spominski park ob kapeli, obiskali smo predsednika KS Janka Bezjaka in pri družini Bernarde in Ivana Žižka pogledali, kako nastajajo umetnine iz slame. Po večerji in priložnostnem druženju smo jih člani društva, kakor je pri nas v navadi, namestili na svojih domovih, kjer so prenočili.

V petek po zajtrku je sledila ekskurzija po bližnji okolici, Pripravila in vodila jo je direktorica ZTK Beltinci. V Beltincih so si gostje tako ogledali grad, zanimivi razstavi lekarništva in starih koles, makete starih koles v parku in cerkev sv. Ladislava. Priložnosten sprejem je za goste priredil tudi župan, dr. Matej Gomboši. Sledila je vožnja do Murske Sobote, kjer so si gostje ogledali galerijo in grad, slučajno pa se je prav takrat na ulici v mestu odvijala maturantska parada oz. masovni ples maturantov,

nad katerim so bili izredno navdušeni. Na Suhem vrhu je sledilo okrepitev in degustacija vin v enem od arhitekturno bolj zanimivih vinotočev, v Bogojini pa smo si ogledali Plečnikovo cerkev. V Ižakovcih so se gostje popeljali z brodom čez reko Muro in si na Otoku ljubezni ogledali raznovrstno ponudbo, poizkusili pa so tudi bograč in gibanico. Zvečer je sledilo odprtje razstave Olkuški vtisi – Impresje Olkuskie oz. razstave umetniških del iz zbirke Galerije GSW BWA iz Olkusza. Razstavljenih je bilo 37 kvalitetnih del umetnikov iz šestih držav, ki so nastala v njihovi slikarski koloniji Srebrne Miasto. Direktor je galerijo, njihovo zbirko in dogodke, ki jih pripravljajo, podrobno predstavil. S prevajanjem je pomagala Joanna Zajac Slapničar, slikarka poljskega rodu, ki živi in dela v Sloveniji. Razstavo sta popestrili imenitni mladi violinistki Glasbene šole Beltinci.

Po še eni skupni večerji in druženju smo si čez noč oboji malce odpočili. Goste s Poljske je namreč po zajtrku čakala dolga pot domov. Poslovili smo se z obljubami, da se še vidimo. Stanislaw Stach bo tako ali tako udeležene naše letošnje kolonije, slikar Damian in kiparka Anna pa se nam morda pridružita v prihodnjih letih.

Sodelovanje z njimi pa bomo vsekakor nadaljevali!

JoP

Letniki '95 postavili mlaj v Dokležovju

Dekleta in fantje, letniki 1995 oziroma letošnji rekruti, so v torek, 30. aprila 2013, v Dokležovju pripravili prireditev ob prazniku dela – prvem maju. Prireditev so letos prvič, skupaj s Kulturno-turističnim društvom Dokležovje, organizirali rekruti. Dogajanje je potekalo pri vaško-gasilskem domu, kjer so letniki '95 poskrbeli za kratek kulturni program. S pesmimi se je predstavil pevski zbor Jesensko listje, mladi pa z deklamacijami. Zbrane je nagovoril tudi predsednik Krajevne skupnosti Dokležovje Simon Horvat. Po uradnem delu je sledilo postavljanje mlaja, kjer so svojo moč pokazali predvsem fantje. Letniki '95 so tako že pred prireditvijo pripravili smreko, ki so jo okrasili z vencem in trakovi iz barvnega papirja. Na vrh so privezali tudi slovensko trobo-

Prvič so mlaj postavili rekruti v sodelovanju s KTD Dikležovje

jnico. Mlaj, ki ga običajno postavljamo na predvečer praznika dela, simbolizira svobodo in delavske pravice, sam običaj postavljanja mlaja pa je poznan že iz predkrščanskega obdobja. Sledilo je druženje ob glasbi, hrani in pijači. S prireditvijo želijo v Dokležovju nadal-

jevati tudi v prihodnje. Upajo namreč, da bodo naslednji rekruti poskrbeli, da bo postavljanje mlaja tudi v njihovi vasi postalo tradicionalno.

Ines Baler,
članica KTD Dokležovje

Kako smo v Društvu iniciative mladih spomladi partizanili

2.marca je bila Ambasada ŠKM nabita do zadnjega kotička, gostili smo namreč legendarno zasedbo »Demolition Group«. Za slovenske razmere nadstandardno kvalitetna in karizmatična skupina iz Brežic, ki domače in tuje odre demolira že dobrih trideset let, je ljubitelje pristnega, brezkompromisnega rock' n rolla s svojim dobri dve uri dolgim repertoarjem po pričakovanjih znova spravila v maksimalno ekstazo.

V pričakovanju »Demolition Group«.

23. marca je sledil noise udarec iz Norveške : »Staer«. Severnjaki so s svojim kakafoničnim hrupom Auroro Borealis (melo)dramatično pomešali med tradicionalne panonske meglice. Le-te sicer najbolj akutno vplivajo na klasične domorodce, ko se, primerno alkoholno prestrašeni, v zgodnjih jutranjih urah na poti domov vedno znova izgublajo v nje melanholičnih nedrjih.

28. marca so povsem novo poglavje internacionalnega sodelovanja v Ambasadi odprli ultraperverzni death/grindcore metalci »Viscera Trail« iz Izraela, ki so se v sklopu svoje evropske turneje ustavili tudi pri nas. Gre za enega najbrutalnejših bendov iz t.i. »svete dežele«, ki svojo domovino nestereotipno uspešno predstavlja v narodni noši iz pleníc, dildojev, kosti in lobanj. V melodično pomoč so jim služili ljutomerski black/death kovinarji »Obnounce«, ki z novim pevcem še eksplicitneje nadgrajujejo temačnost ustvarjalnosti prejšnjih obdobj.

Že dan zatem, **29.marca**, so nas obiskali Američani »My Education«, ki po mnenju poznavalcev sodijo v drugo ligo svetovnega post-rocka, prihajajo pa iz tekasaškega mesta Austin, ki zavzema izjemno visoko pozicijo v zgodovini

V pričakovanju »Demolition Group«

ameriškega alternativnega rocka. Tam sta bila sicer med drugim rojena tudi slavna pevka Janis Joplin in legendarni ameriški blues-er Stevie Ray Vaughan. Svoj doprinos uspešno izvedenemu koncertu so pridodali še domači pomurski zvočni eksperimentatorji Kabel 22.

V sklopu sodelovanja z društvom Etno iz Črenšovcev je bil **4. aprila** organiziran zanimiv klubski večer, poimenovan »Etno sekira«, kjer sta nas navduševala vrhunski sludge/stoner metalci »Tanker« iz Banja Luke (Bosna) ter namaz iz čemaža na domačem kruhu, oplemeniten z bučnimi semeni. Vse bio, kajpak.

5. aprila je v sklopu sodelovanja s Fakulteto za socialno delo iz Ljubljane sledila še »Skupščina vstaje socialnega dela«, skupaj s predstavitvijo dveh akademskih knjig. Celodnevni dogodek je privabil številne udeležence iz vse Slovenije (+ dve gostji iz Šri Lanke). Osrednja tema skupščine je bila »Ponovno ustvarjanje skupnosti«. Klasično socialno delo zlate dobe socialne države je namreč moč, ki jo je socialnemu delu dala država,

prenašalo k ljudem. In sedaj, ko socialna država odmira, mora socialno delo iskati nove vire moči, kovati nova zaveznitva, skupaj z drugimi se mora boriti zoper svojo lastno nemoč. Namen skupščine vstaje socialnega dela je bil prav v tem: Ustvariti prostor, da lahko ljudje izrazijo ogorčenje. Ustvarjati novo znanje, se organizirati za preživetje, povezati se v tovarštva, ki jih kapital ne more razdreti.

30. aprila se je odvijal koncert skupin »Majmoon« in »Jealousy Mountain duo« iz Nemčije. Majmoon so se v preteklosti poigrali z eksperimentalnim rockom in avdiovizualnimi interakcijami. Prvotni nabor (kitara, bas in bobni) se je spremenil v celoto, v več in več različnih projektov, skozi sodelovanje z drugimi glasbeniki in performerji pa se dokazujejo kot dovršena umetniška celota. Na drugi strani Jealousy Mountain Duo z zanimivim konceptom dekonstrukcijskega jazz-a in post-rocka, z dodano avantgardno noto ustvarja kompleksno, vendar zelo poslušljivo glasbo.

*Tomaž Rous,
DIM Beltinci*

Ivan Jerič – Pokončni rodoljub

*»Müra je zašepetala:
Strüga moja zlato vala...
Odket ga prineso vali?...
Tü kre moje leve strani
Rod prebiva, rod pregnani...
jokat se je hodo v mene.
Z večstoletne grozne teme...
njegove suze so zlató,
ki ga skrivam pod vodó...«
(Jožef Klekl)*

V petek, 7. 6. 2013, smo s slovesnostjo zaključili Jeričeve dneve. Pred tem je bila v domači cerkvi maša, kateri je sledila položitev venca pri doprsem kipu Ivana Jeriča, ki je bil postavljen 2001. Tako smo mu izkazali čast in spoštovanje. Z željo, da življenje Ivana Jeriča približamo najmlajšim generacijam, smo pred nekaj leti organizirali Jeričeve dneve. Vsi v kraju, ki se zavedamo njegove veličine, smo združili

voljo, moč in znanje in tako so tudi letos otroci v delavnicah ustvarjali pod skrbnim vodstvom mentorjev. Rezultat njihovega dela je bila čudovita razstava, ki bo na ogled čez počitnice v društvenih prostorih.

Zato velja zahvala vsem mentorjem in kolektivu OŠ Bakovci s podružnico v Dokležovju. Pričujoča razstava prikazuje življenje šole nekoč in danes, likovna dela pa so nastala na tematiko Ivan

Jerič – Maistrov borec.

Člani DPM pa smo v našem projektu »Kak je in da bilou« (traja že skoraj 15 let in ga vsako leto nadgrajujemo in popestrimo z novimi vsebinami), skušali prikazati izsek iz njegovih mladih let. Bučen aplavz občinstva v polni dvorani vaškega doma je to tudi potrdil. Tako kot je Ivan Jerič svoje spomine zapisal v knjigi, se bodo prav gotovo današnji otroci spominjali svojih šolskih let in otroške razigranosti v rodnem Dokležovju. Mi vsi, ki delamo z mladimi, smo večni optimisti in upamo ter želimo, da se bodo trenutne razmere obrnile na bolje. Zavedamo se, da na mladih svet stoji, čeprav smo v tem trenutku vsi postavljeni pred mnoge izzive. Toda, ali ni bilo v Jeričevih časih prav tako, mogoče še veliko težje? Zato je potrebno delati in upamo, da nam bo življenje in delo Ivana Jeriča za vzgled, kako se je potrebno vedno znova in znova boriti in vztrajati.

Bogat kulturni program so pripravili učenci POŠ (pevski zbor pod taktirko njihovega mentorja Luke Ščavničarja je zapel dve pesmi). Otroci, ki so ust-

Nastopajoči na svečani slovesnosti ob zaključku Jeričevih dnevo

varjali v plesni delavnici, so pod mentorstvom Urške Ropoša zaplesali splet ŠMENTANA MUHA. Ženska supina KTD SIJ je pod taktirko Leona Kuzme zapela pesmi SPOMINČICE in ROŽ, PODJUNA, ZILA...

Slavnostni govornik, župan Občine Beltinci, dr. Matej Gomboši, je poudaril pomen Ivana Jeriča in pohvalil vse v KS, ki si prizadevajo, da Ivan Jerič tudi v današnjem času živi med nami.

Ob tej priložnosti smo se zahvalili Urški Ropoša, ki je v mesecu aprilu 2013 zelo uspešno diplomirala z diplomsko tematiko o Ivanu Jeriču. En izvod

svoje diplomske naloge je poklonila za zbirko spominske sobe Ivana Jeriča v Dokležovju. Tako se je uresničila naša skrita želja, da nekdo izmed domačinov diplomira prav iz njegovega življenja. Svečanosti se je udeležilo kar nekaj pomembnih gostov, med njimi tudi veliko Jeričev sorodnikov. V prijetnem kramljanju po kulturnem programu smo ob pogostitvi sproščeno poklepetali in snovali načrte za naslednje Jeričeve dneve v letu 2014.

*Marija Zver,
predsednica DPM Dokležovje*

Pod Lipo smo nabirali lipo

Za zdravilen in okusen lipov čaj se bo potrebno odpraviti v cimprano ižo pod Lipo

Prekmurska hiša v Lipi z gümlo ne služi samo za klepete in »skrivnostne« večere pod gümlo, ampak tudi še za kaj drugega. Predsednica TD Lipa, gospa Marta Ferčak, je dala zanimivo pobudo za akcijo. Na njen predlog smo se zbrali tople junijske noči pod gümlo in nabirali lipovo cvetje. Iz zeliščarskih knjig

in iz ljudskega zdravilstva nam je znano, da ima lipovo cvetje dober zdravilni učinek, da čisti kri in pospešuje potenje. Zato in še zaradi drugih zdravilnih učinkov ima velik ugled v alternativni medicini.

Naši krepki vaški fantje so nam priskrbeli lipove veje. Teh v naši vasi ne

manjka. Ženske smo posedle okrog vej in začele s trganjem cvetov. Ta običaj je že skoraj izumrl, saj si večina ljudi raje kupi čaj v filter vrečkah iz trgovskih polic. Nabrali smo veliko cvetja, ga skrbno posušili in se tako že pripravili na mrzle zimske dni. Z lipovim čajem si bomo pozimi »vračili gute«. Če pa bo kdo potreboval lipo iz Lipe za »vrastvo«, se lahko obrne na naše turistično društvo in dobil ga bo zastonj. Ko bo popil čaj, bo lep kot lipov cvet, njegovo grlo zdravo kot dren, pel pa bo kot slavček na veji.

Obudili smo še en zanimiv običaj, ki sicer tone že v pozabo. Prihodnje leto pa zopet na svidenje ob trganju lipovega cvetja pod liplansko gümlo.

Francka Zdravec

TD Lipa obiskalo Očeta panonskih hrastov

V nedeljo, 12. maja, smo se odpravili na enodnevni izlet v Apaško dolino. Pot nas je najprej vodila do Gornje Radgone, kjer smo si ogledali Radgonsko klet. Prijazna vodička nam je razkazala znamenitosti kleti in tudi degustacija žlahtne kapljice v kleti pod slapom ni manjkala. Dobro razpoloženi smo nadaljevali pot najprej po vijugasti cesti v Zgornje Konjišče. Med vožnjo smo občudovali neverjetne lepote narave, saj tam blizu teče naša lepotica, reka Mura. Ob njej so logi vrb, topolov, pa tudi mrtvice se bahajo z ribami, pticami in rastlinami. Naš vodič Zdenko Bukovec, po poklicu gozdar in po duši predan naravi, nas je popeljal po ozki stezici. Ta je dobila ime po hrastu - Oče panonskih hrastov. Vodič nam je povedal, da je pred davnimi 1350-imi leti ob bregovih Mure v vodo zgrmel hrast orjak. Mura, ki je sicer na pogled mirna reka, se včasih zna spremeniti in pokazati vso svojo moč. Spremenila je svoj tok in hrast, ki je takrat padel v njeno globino, je voda kmalu zasula s prodom

V Zgornjem konjišču smo občudovali Očeta panonskih hrastov

in zemljo. Leta 1999 so delavci obnovljali opuščeno gramoznico na mestu, kjer je nekoč tekla Mura in naleteli na deblo drevesa. Mnogim ljudem to deblo ni dalo miru in tako so ga leta 2005 izkopali. Zaščitili so ga z različnimi olji, naredili streho nad njim, tako da zdaj stari očak počiva in je na ogled sredi Apaške doline.

Naš izlet smo zaključili s popoldanskim kosilom v ribiškem domu v Zgornjem Konjišču.

Z lepimi vtisi in novimi spoznanji smo se proti večeru zadovoljni vrnil domov.

Francka Zadravec

»Marki« navdušili v Savinjski Dolini

Savinjčani in Prekmurci smo skupaj zaplesali tudi Marko skače

Folklorna skupina Kulturnega društva Petrovče je v goste na letni koncert z naslovom **Prekmurski večer** povabila folklorne **Kulturnega društva »Marko« Beltinci**.

Veliko bi lahko pisali, pa bi težko strnili vtise o videnem in slišnem. Mogoče bi bilo dobro posebej poudar-

iti le to, da so Prekmurci vedno dobro in predvsem navdušeno sprejeti. Plesalci obeh folklornih skupin so prikazali prekmurske plese, a vendarle s to razliko, da so prekmurski plesalci mlajši za več kot 30 let :, imajo pa istega strokovnega vodjo, Primoža Srako. Prireditev sta vodila Savinjčanka in pozvačin, kar je prireditvi dalo svojevrsten čar večera in pridih Prekmurja z

veličino jezikovnih razlik, saj sta govorila vsak v svojem narečju.

Po prvem delu pa so imeli obiskovalci tudi možnost pokušine prekmurskih dobrot: bograča, prekmurske gibanice, ocvirkovih fankic, gibic, prekmurskega vina in savinjske vode. Savinjčani so namreč znani po škrtošti in so Prekmurcem morali pokazati tudi svoje navade.

Polna dvorana navdušenih obiskovalcev v Petrovčah je bila dokaz, da so plesalci preko Mure dobro podkovani in izredno dobrodošli v teh krajih.

Ob 22.00 uri (nismo čakali do polnoči, kot je npr. potrebno čakati za polnočno četvorko) so se zbrali vsi na odru in se učili tri prekmurske plese, za tem pa je še dolgo v noč trajala zabava ob zvokih Veških dečkov.

Že nestrpno čakamo, da Savinjčani vrnejo obisk v Beltincih.

*Jasna Sraka
KD »Marko« Beltinci*

Vestičke iz KUD Beltinci

Spomladanska utrujenost je minila, tudi s pomočjo številnih vaj naših sekcij, številnih nastopov in želja po druženju.

Članska in veteranska folklorna skupina ter tamburaška sekcija so sodelovale na Območni reviji v Beltincih, ki jo je pripravil JSKD M. Sobota. Članska ekipa je bila zelo dobro ocenjena, saj so dosegli drugo mesto. Veterani sodelujemo na revijah zgolj zaradi potrditve, da delamo dobro in ohranjamo naše beltinske plesne v skoraj izvorni obliki, kar je tudi naša moralna dolžnost.

Najpomembnejši nastop veteranske folklorne skupine KUD Beltinci je bila izvedba kulturnega programa ob 50. obletnici ustanovitve ORL oddelka Bolnišnice Murska Sobota, in sicer 16. 4. 2013 v kulturni dvorani M. Sobota. Skupaj s tamburaško sekcijo v razširjeni sestavi s pevci smo pripravili zanimiv celovečerni program. Za sodelovanje smo s strani vodstva Učne bolnišnice M. Sobota prejeli lepo zahvalo.

Kar tri sekcije KUD-a (članska in veteranska folklorna skupina in tamburaši s pevci) smo 16. 4. 2013 sodelovali na odprtju Sejma lovstva, ribištva in turizma v G. Radgoni.

Veteranska folklorna skupina je sodelovala na Srečanju veteranskih in upokojenskih folkornih skupin v Bistrici ob Dravi, ki je edino tovrstno v državi. Imeli smo se lepo in dostojno predstavljali našo občino in kraj.

Veterani so sodelovali tudi v kulturnem programu na 10. Srečanju ljubiteljev starodobne kmetijske tehnike v M. Soboti v organizaciji Biotehniške šole Rakičan.

Pripravljali smo tudi nastop za prirediteljev v avstrijski Radgoni, vendar je bila zaradi slabega vremena odpovedana.

Članska folklorna skupina je sodelovala na Mednarodnem folklornem festivalu na Rakeku, bili so tudi gostje na Hrvaškem ob festivalu v Prelogu, o

Z veseljem smo se odzvali tudi povabilu na Mednarodni folklorni festival v Rakeku

čemer bo več poročala vodja skupine Beltinci, ki so v polnem teku. Dragica Kolarič ob naslednji priložnosti.

Glavna naša naloga pa so zdaj priprave na 43. Mednarodni folklorni festival

*Lizika Zadavec,
KUD Beltinci*

 **POGREBNIŠTVO
PIRAMIDA**
POSREDOVANJE - ZASTOPANJE ROBERT BENČEC S.P.
ROZNO NASELJE 21 MURSKA SOBOTA PE PANONSKA 445 BELTINCI
GSM: 070 835 834, 040 622 462

V SODELOVANJU S

 **cvetličarno
SILVA KOUS s.p.**
Lipovci 196, BELTINCI
**PE MLADINSKA ULICA B.Š. BELTINCI
(NEKDANJA CVETLIČARNA JURIČ)**
Tel: 02/542 17 20 gsm: 041/785 758

**CELOSTNE POGREBNE STORITVE
POGREBNA OPREMA
UREJANJE OKOLICE
OBLIKOVANJE ŽIVE MEJE
KOŠNJA IN UREJANJE ZELENICE
OBREZOVANJE SADNEGA DREVJA**

**REZANO CVETJE
LONČNICE
IZDELAVA VENCEV IN ARANŽMAJEV
SVEČE
POROČNI ARANŽMAJI
ARANŽIRANJE DARIL
ZASAJEVANJE GROBOV**

Hokejisti HK Lipovci na evropskem prvenstvu Challenge I v Pragi kljub izpadu z dvignjeno glavo domov

Hokejisti na travi Hokejskega kluba Lipovci, slovenski državni prvaki, so od 17. do 20. maja 2013 sodelovali na izredno močnem evropskem prvenstvu skupine Challenge I v Pragi na Češkem. Pred odhodom je bil osnovni cilj ekipe obstanek v v tem rangu tekmovanja oz. osvojiti vsaj kakšno točko proti izredno močnim ekipam iz hokejsko najbolj razvitih držav. Ob čudnem razpletu dogodkov so osvojili kar 7 točk, a kljub temu izpadli iz tega ranga tekmovanja, pustili pa izredno pozitiven vtis.

Poleg lipovskih hokejistov so na prvenstvu sodelovale še najboljše ekipe iz Češke (SK Slavia Praha in TJ Plzen Litice), Švice (HC Servette, Ženeva), Belorusije (HC Minsk), Wallesa (Whitchurch HC, Cardiff), Gibraltarja (Eagles HC) in Azerbadžana (Atasport, Baku).

Že sama imena mest, iz katerih prihajajo te ekipe, verjetno povedo dovolj, saj gre v veliki večini za milijonska mesta. Poleg tega je bilo kar nekaj ekip čisto profesionalnih, ostale vsaj polprofesionalne, igralci in spremljevalci lipovske ekipe pa so si svojo udeležbo na EP delno celo sami sofinancirali. Še več! Z namenom privarčevati še kaj klubskega denarja oz. porabiti čim manj društvenih sredstev, si je lipovska ekipa ob pomoči spremljevalcev v lastni režiji celo sama organizirala in pripravljala dnevne obroke! Po njihovih izjavah pa so bili pikniki v Pragi i »zakon«!

In kako se je odvijal športni del prvenstva?

Na prvi tekmi so lipovski hokejisti zelo presenetljivo premagali domačine SK Slavia Praha z 1:0, strelca zadetka je bil Slavko Forjan. Nepričakovana zmaga je bila zelo lepa popotnica za nadaljevanje prvenstva.

Na drugi tekmi so igralci HK Lipovci doživeli visok poraz proti HC Minsk z rezultatom 0:7, kar ob poznavanju razmer sploh ni bilo presenetljivo. Igralci te ekipe so izključno profesionalci, trenirajo dvakrat na dan, pripeljali so se s svojim avtobusom v klubskih barvah,

Ekipa HK Lipovci na stadionu v Pragi

poleg tega je za ekipo igralo kar 8 igralcev iz Pakistana, ki v hokeju na travi kroji sam svetovni vrh.

V tretji tekmi skupinskega dela so lipovski hokejisti remizirali s švicarsko ekipo HC Servette. Pri rezultatu 3:3 sta bila strelca Robi Mesarič (2) in Martin Mesarič. Po zelo razburljivih tekmah, ko so najprej vodili, pa izgubljali, pa spet vodili in na koncu remizirali, se jim je obetala celo tekma za napredovanje.

Po neugodnem razpletu rezultatov oz. specifičnem načinu točkovanja v hokeju na travi in po tem, ko je domačinom SK Slavia Praha uspelo remizirati proti močnim Belorusom, ki so si že pred tekmo z domačini zagotovili prvo mesto v skupini in so tekmo odigrali zelo ležerno, so lipovski hokejisti osvojili 3. mesto v skupini, kar je pomenilo ponedeljkov dvoboj za obstanek proti drugi češki ekipi TJ Plzen Litice, ki je v drugi skupini izgubila vse tri tekme.

Kot vse prejšnje tekme so lipovski hokejaši tudi to tekmo odigrali odlično, a jim športna sreča na tem prvenstvu pač ni bila naklonjena. Pri rezultatu tekme v rednem delu 3:3 sta bila strelca Boštjan Stanko (2) in Dominik Mesarič. Pri streljanju kazenskih strelcev pa jim tokrat ni uspelo in tekmo za obstanek so žal izgubili.

Če jim je specifičen sistem tekmovanja in streljanje kazenskih strelcev v prejšnjih letih šlo na roko, jim tokrat pač ni. Drugo leto bodo lipovski hokejisti ponovno igrali na EP v skupini Chal-

lenge II, kar je v hokeju na travi še vedno zelo visok rang tekmovanja.

Kljub izpadu so se naši hokejisti lahko z dvignjeno glavo vrnili domov. Ekipam iz milijonskih mest so pokazali, da se lahko tudi ekipa iz vasi s tisoč prebivalci, ki hokej igra izključno za dušo in z dušo, z njimi uspešno kosa. To so jim že med prvenstvom v Pragi vsi ostali udeleženci iskreno tudi priznali. Navdušeni so bili nad majhnostjo kraja, iz katerega naš klub prihaja, nad igralsko kvaliteto, organiziranostjo, predvsem pa nad moštvenim duhom ekipe, skromnostjo in ponosno držo, ki so jo prezentirali. Že pred odhodom na EP so igralci HK Lipovci osvojili 2. mesto v srednjeevropski Interligi, kjer so poleg ekip iz Slovenije nastopale še ekipe iz Avstrije, Slovaške in Madžarske. Po več zaporednih osvojitvah 1. mesta iz prejšnjih sezon Interlige so tokrat v finalu pač nesrečno izgubili, kar sigurno ne moremo jemati kot neuspeh.

A je sploh potrebno omeniti še, da so si igralci HK Lipovci še pred koncem tekmovanja zagotovili naslov državnega in pokalnega prvaka Slovenije za sezono 2012/2013? Pa da so bili tudi prvaki državnega dvoranskega prvenstva, ki je bilo januarja in februarja? Lipovski hokejaši, kot ste zapisali na priložnostnih majicah, ki ste jih nosili na EP v Pragi: »Boukšij nega!

9. Vaški turnir v pikadu

Pikado klub ŠD Dokležovje je v vaškem domu v Dokležovju organiziral že tradicionalni 9. Vaški turnir v pikadu za pokal KS Dokležovje. Turnirja, ki so se ga lahko udeležili krajan naše vasi in tudi »snahe pa zeti«, se je udeležilo 46 igralcev in igralk. Najboljši so bili nagrajeni s pokali, ki jih je prispevala KS Dokležovje, vsi otroci pa so dobili tudi praktične nagrade našega sponzorja, podjetja Hribar O-S iz Kranja.

Turnir se je začel s tekmovanjem naših najmlajših, ki so se pomerili v igri Highscore, nadaljevali smo s turnirjem v izžrebanih dvojicah, končali pa z moško in žensko konkurenco.

Prejemniki pokalov in praktičnih nagrad so se ponosno nastavili objektivu

Rezultati:

Otroci (Highscore- 8 serij):

1. Benjamin Balažič 4.755 točk
2. Žan Antolin 4.658 točk
3. Aljoša Jerič 4.609 točk
4. Alfonz Muhič 4.547 točk

Dvojice (501 Master Out):

1. Matjaž Györek in Boštjan Hanc
2. Jože Kobilec in Mateja Farič
3. Zoran Špilak in Nadja Emberšič

Ženske (301 Master Out):

1. Antonija Arvaj
2. Mojca Špilak
3. Ines Horvat
4. Nadja Emberšič

Moški (301 Duple Out):

1. Tadej Antonič
2. Matej Šebjan
3. Boštjan Hanc
4. Koni Maher

Matjaž Györek

CVETLIČARSTVO IN POGREBNIŠTVO Marija Ferenčak s.p. Trnje 58, 9232 Črenšovci

Telefon: **02 570 15 60 | 031 615 535 | 031 653 699**

*V trenutkih, ko postanemo nemočni
nad usodo - ob izgubi najbližjih,
Vam pomagamo in s sočutjem
uredimo vse potrebno
za dostojanstveno slovo.*

Pri nas si lahko ogledate in izberete vso potrebno pogrebno opremo.

Dosegljivi smo 24 ur na dan, vse dni v tednu na zgornjih telefonskih številkah.

Nudimo Vam široko paleto okrasnih lončnic, rezanega cvetja in ostalega darilnega programa.

Z dekoracijo poskrbimo, da bo Vaša poroka nepozaben dogodek.

Pri nas dobite vse sezonske rastline za Vaš balkon, gredice in grobove, ki jih na Vašo željo tudi posadimo in dostavimo.

Ukvarjamo se z urejanjem in vzdrževanjem javnih površin in okolice.

Pomurska pikado liga 2012/2013

Končalo se je tekmovanje v Pomurski pikado ligi za sezono 2012/13. Naslov prvaka je šele v zadnjem krogu v medsebojnem dvoboju vodilnih na derbiju v Melincih osvojila ekipa ŠD Dokležovje pred ekipo Picoło in Brizgalna barom.

Zmagovalec lige, ekipa ŠD Dokležovje, je organiziral tudi zaključni turnir za igralce, ki so sodelovali v ligi. Udeležilo se ga je 54 igralcev in igralcev. Pomerili so se v moški in ženski kategoriji ter v dvojicah.

Najboljši pikadisti in pikadistke v pomurski ligaški sezoni 2012/2013

Rezultati:

Moški:

1. Davor Horvat (ŠD Dokležovje)
2. Denis Pozdarec (Picoło)
3. Franc Azola (Picoło)
4. Matjaž Györek (ŠD Dokležovje)

Ženske:

1. Monika Jerebic (Team Maži bar)
2. Antonija Arvaj (Pajdašje)
3. Suzana Zadravec (Nočne Laufarke)
4. Zdenka Kodela (Nočne laufarke)

Dvojice:

1. Davor Horvat (ŠD Dokležovje) in Robert Štertak (Brizgalna bar)
2. Daniel Duh (Picoło) in Aljaž Škafar (Team Maži bar)
3. Peter Antolin (ŠD Dokležovje) in Denis Šalika (Team Maži bar)

Končna lestvica:

	ekipa	tekem	zmage	porazi	igre	seti	točke
1.	ŠD DOKLEŽOVJE (Dokležovje)	18	16	2	306 : 144	682 : 396	32
2.	PICOLO (Melinci)	18	16	2	298 : 152	673 : 409	32
3.	BRIZGALNA BAR (Vanča vas)	18	14	4	272 : 178	616 : 469	28
4.	OSA (Radomerje)	18	10	8	261 : 189	612 : 464	20
5.	ČARNE VRANE (Ižakovci)	18	10	8	250 : 200	590 : 498	20
6.	PAJDAŠJE (Dokležovje)	18	9	9	227 : 223	556 : 549	18
7.	BAR TIFFANY (Črenšovci)	18	6	12	203 : 247	505 : 584	12
8.	TEAM MAŽI BAR (Ižakovci)	18	6	12	202 : 248	525 : 586	12
9.	VIKTORIJA (Filovci)	18	2	16	95 : 355	277 : 761	4
10.	NOČNE LAUFARKE (Vanča vas)	18	1	17	136 : 314	374 : 694	2

O semenih v jabolkih, odraščanju in čudežni moči gledališča

MOČ GLEDALIŠČA

V roke mi je prišel strokovni članek o tem, kako smo v zadnjih letih priča raziskavam, ki dokazujejo močan vpliv uprizoritvenih umetnosti na razvoj otrok in o tem, kakšna je dobra predstava za otroke. Kot mami, pedagoginji in umetnici mi je dal misliti.

Kakor koli uspešne in natančne so opisane raziskave, kakor koli se strokovnjaki še tako trudijo izmeriti učinek gledališča na otroka, sem prepričana, da ostaja del našega dela, katerega moči in vpliva ne gre izmeriti. To je čudovito opisala Yvette Hardie, predsednica ASSIETEJ - Mednarodnega združenja gledališč za otroke in mlade, v svoji poslanici ob svetovnem dnevu gledališča za otroke: »Lahko preštejete semena v jabolku, nikoli pa ne boste mogli prešteti jabolka v semenu.«

Ravno tako je nemogoče "prešteti" in izmeriti mnoge učinke gledališča na otroka, je pa zagotovo bogato s semeni za nešteta jabolka, ki bodo še dolgo po aplavzu cvetela in rasla v mislih in srcih otrok, ki bodo nekoč tudi odrasli.

MOJE POSLANSTVO

Kot mlado pedagoginjo, ki sem po diplomi goreče iskala poti, kako se »spopasti« z vzgojo, kako zasejati čim več semen, me je gledališče popolnoma začaralo. Danes, po petnajstih letih igranja za otroke, je gledališče zame najlepša pot do otrok. Je najlažji način vzgajanja, otrokom pisano na kožo in je hkrati najlepša umetnost, kar jih je. Verjetno bi mislila tako tudi, če gledališče ne bi bilo moje življenjsko poslanstvo. Ampak na srečo je!

Blagoslovljena sem z možnostjo, da z ekipo čudovitih ljudi in talentiranih umetnikov ustvarjam najlepše predstave za otroke. Takšne, ki vzgajajo, se jih dotaknejo, ki vzbujajo radovednost, ki učijo, nasmejejo in ostanejo za vedno. Takšne, ki nagovarjajo in bogatijo tudi učitelje, vzgojitelje in starše. Takšne, ki marsikaj pokažejo, sporočijo, povejo in pomagajo razumeti. Takšne, ki jih otroci razumejo. Takšne, ki ustvarjajo svet, v katerem je lepše odraščati in v kater-

Gledališče je najlepša pot do otrok

em nastajajo boljši majhni in tudi veliki ljudje.

In kaj potrebujemo za takšne predstave? Ne prav veliko. Vse lahko "stlačimo" v naslednjih nekaj odstavkih.

LJUBEZEN

Če bi se vam podrobneje predstavila, bi se verjetno vprašali, kaj sploh dela oseba brez posebnega talenta za igro, popolnoma brez talenta za petje, z nekaj malo znanja plesa, z malček več talenta za pisanje besedil (s čimer, upam, se strinjate ob branju teh vrstic) v gledališču? Kako je lahko uspešna?

Skrivnost je v ljubezni do otrok! Ko ustvarjam, ko se igram pred očmi otrok in sem njihov najljubši lik, ko zaslišim smeh iz njihovih majhnih pljučk, ko strmijo vame z odprtimi usti in na trenutke dobim občutek, da sploh ne dihamo, nastane takšna sinergija, da je ne morem opisati z besedami. Takrat nastaja nek vzporeden svet, ki je prečudovit, ki nas dvigne od sveta, kjer ločimo ljudi s poslušom in tiste brez njega, takrat dihamo skupaj in takrat je glavna ljubezen. Sinergija.

Eden najlepših občutkov na svetu je slišati polno dvorano otroškega smeha. Ta prijeten občutek in pogled v radovedne otroške očke mi pomaga, da sem prepričljiva, izvirna, da sem globoka in edinstvena, pa čeprav brez ritma in igralske izobrazbe. Pomaga mi samo ljubezen.

SODELOVANJE

Predstave ne moreš ustvariti sam. Lahko jo sam zaigraš, vendar je po mojem prepričanju otrokom nujno stvari predstaviti skozi odnose, zato pa potrebuješ vsaj dva igralca. V igri dveh se izogneš pogosti napaki, ko se ustvarjalci trudijo nauk predstave ubesediti. Tak nauk se bo težko dotaknil otrok in vrednote ne bodo ponotranjili. Če bi bilo tako, ne

bi potrebovali predstav. Otroci morajo nauk doživeti in ne slišati in gledališče to zmore!

Pa še nekaj je: Predstava za otroke zaživi šele, ko stopi pred otroške oči. Takrat je sodelovanje izpopolnjeno. V dobrih predstavah imajo otroci pomembno vlogo. Otroke motiviramo, ko jim damo vedeti, da bi brez njih sršen pojedel drobno čebelico, da bi se srnica izgubila v gozdu in nikogar ne bi bilo, ki bi s poljubčki premagal hudobno čarovnico. Njihova pozornost je »na pecljih« ves čas predstave, saj svojo vlogo vzamejo izjemno odgovorno. Neposredna aktivnost pomaga otrokom razvijati občutek veljave, spodbuja pozitivno samopodobo, odpravlja tremo, opogumlja, uči jih poslušanja, lepega vedenja, razvija govor, celo gibanje in koordinacijo, in še mnogo več. Kljub temu, da pogosto slišimo, da so otroci najbolj zahtevno občinstvo, je zanje v bistvu zelo preprosto igrati. Radi imajo iskrene like, iskrene lastnosti, iskren smeh in strah, ... ker so tudi sami iskreni.

Ko odrasli gledamo »zanič« predstavo, v kateri ne začutimo likov in nas igralci niti malo ne prepričajo, sedimo lepo v tišini in se pretvarjamo, da sledimo zgodbi (v resnici pa razmišljamo, kaj še moramo postoriti jutri v službi) in na koncu celo ploskamo. Otroci so bolj iskrena publika. Če jih ne prepričaš, se bodo igrali z zaveso, jih bo »tiščalo lulat«, se bodo pogovarjali, ... Tako imamo ustvarjalci za otroke vedno najboljšo povratno informacijo na svetu. Tako-jšnjo in iskreno.

ZA KONEC

Če želimo ustvariti najlepšo predstavo za otroke, moramo biti poleg ljubezni, sodelovanja in sinergije pozorni še na zgodbo, sceno, glasbo, gib, odrski jezik, barve in še kaj. Pri njih se ne

bom ustavljala, ker o tem lahko berete v strokovnih člankih, vseh priročnikih in navodilih za ustvarjanje gledaliških predstav za otroke.

Vendar se nikoli ne omejujte s pravili! Pred časom je strokovnjakinja za lutke in sceno v enem od gledališč, kjer smo gostovali, videla našo scenografijo in komentirala: »Ojej, to pa ne gre skupaj!« Seveda ne gre. Gledališče je posnetek sveta in tudi v življenju ni tako, da bi šlo vse skupaj. Mi pa vemo, da je naša scena lepa. Lepa za otroke in za odraslo oko. Verjetno res nepravilna

in polna majhnih pomanjkljivosti, ampak, saj takšen je tudi naš svet! Pa je kljub temu lep. Čudovit je. Ker je v njem ljubezen in sodelovanje in sinergija. Ko pa imamo vse to, so besede in sestavljenost škatel nepomembni.

Tako, pa sem si upala napisati tekst o tem, kaj je pomembno za najlepše otroške predstave. Nisem strokovnjakinja za besedila in ne za glasbo, ne za odrski jezik in ne za sceno. Pa kljub temu, ko me vprašajo: »A ste vi amatersko gledališče?« rečem odločni *ne*. Ker smo strokovnjaki za otroška srca,

za njihove misli, za otroški smeh in njihove radovedne očke. In zato znamo in zmoremo narediti najlepše predstave za otroke!

Poskusite, začaralo vas bo! In nihče na svetu ne bo mogel prešteti jabolk v semenih, ki jih boste zasejali.

**URŠKA RAŠČAN, pedagoginja,
svetovalna delavka v Vrtnu Beltinci,
direktorica in umetniški vodja
KU-KUC gledališča**

Slovenci živijo tudi v Alabami

Ko sem pred desetimi leti šel prvič v ZDA na obisk k sinu, ki je bil tam na dopolnilnem študiju mikrobiologije, sem povprašal na Slovenski Izseljenski Matici (SIM), če imajo morda naslov kakšnega Slovenca v Alabami. Želel sem, da bi se sin, ki se je sicer rodil in živel v Franciji, tudi v Ameriki povezal s kakšnimi Slovenci in v pogovoru z njimi ohranjal jezik svojih staršev. Na SIM so mi odgovorili, da žal tam nimajo nikogar, ki bi bil naročen na izseljensko revijo.

Še štiri desetletja pred mojim odhodom v ZDA se je veliko govorilo o tem, da je v tamkajšnjih južnih zveznih državah prisoten rasizem in da so zaradi tega tam veliki nemiri. Toda že ob prihodu v Alabamo sem opazil, da je rasizem v tem delu sveta stvar preteklosti. V pisarnah in celo na vodilnih mestih sem namreč opazil Afroameričane, pa tudi pripadnike drugih rasnih skupin. Tudi med skupino klošarjev nisem opazil nobene razlike, saj so bili skupaj belci in Afroameričani.

Ker ne obvladam angleščine, sem bil vesel srečanja s francosko govorečo temnopolto državno tožilko zvezne države Alabame. Ta mi je povedala marsikaj zanimivega iz novejših zgodovine te države na jugu ZDA. Čeprav je bilo suženjstvo odpravljeno z zveznim zakonom že leta 1864, je rasno razlikovanje v nekaterih južnih državah ostalo prisotno vse do leta 1968. Šele smrt duhovnega in političnega voditelja Martina Luthra Kinga je tisto leto zdramilo zvezno vlado, da je z vojsko in policijo končno zagotovila enakopravnost temnopoltega prebivalstva.

Ko je sin izpolnjeval obrazec za izdajo

dovoljenja za bivanje, je med drugim moral odgovoriti na vprašanje, kakšne rase je. Ker se mu je zdelo to vprašanje neumestno, je preprosto odgovoril «human» (človeške). Vendar so mu pojasnili, da je vprašanje samo na videz še iz časov rasnega razlikovanja, da pa včasih navedba barve kože pride prav za lažjo identifikacijo.

Glede na to, da so v južnih zveznih državah ZDA, kjer so pretežno agrarni predeli, imeli okrog 250 let zastoj, kasneje pa zelo poceni delovno silo, novih delavcev iz Evrope niso potrebovali. Evropejci so se zato naseljevali predvsem v severovzhodne, idustrijsko razvite predele ZDA. Šele razvoj predvsem prehranske industrije in turizma je privabljal na jug delavce s prenasičenega severa, kjer se je začela pojavljati tudi brezposelnost.

Ob neki priložnosti sem listal po telefonskem imeniku in zagledal slovenski priimek. Listal sem še naprej in našel vrsto drugih značilnih slovenskih priimkov, kot npr. Jeglich, Hocevar, Kocevar, Koroshec, Peterlin, Zupanchich ... V želji, da bi mi našel sogovornika v slovenščini, je sin nekaterim telefoniral. Vsi so v glavnem rekli, da so prišli njihovi predniki iz Avstro-Ogrske, Kranjske, Koroške, Štajerske... in da so govorili «slavic», oni pa da ne znajo več jezika svojih prednikov. Opazil sem tudi tipičen prekmurski priimek Küzmiş. (Po zaslugi dveh Küzmişev – Štefana in Mikloša – smo Prekmurci ostali Slovenci, saj sta nam pred 250 in 200 leti napisala knjige v našem prekmursko-slovenskem narečju). Ker je bil sin zelo zaposlen, sem telefonsko številko poklical kar sam v prepričanju, da

bom 'odkril' svojega ožjega rojaka. Ko sem se mu predstavil, mi je ta Küzmiş v lepi slovenščini in z nasmehom rekel: «Fantje, kaj bomo pili?» Potem sva nadaljevala v nekakšni angleško-slovenski mešanici. Povedal mi je, da njegovi stari starši izvirajo iz «Beljaka - Villacha» (kot je sam rekel), da so se naselili v Pensilvaniji, kjer je bilo takrat veliko priseljencev iz Avstro-Ogrske, ki so med seboj govorili slovensko in da si je on zapomnil le nekaj besed, predvsem takih, ki jih je govoril njegov ded. Ko se je na severu pričela brezposelnost, se je preselil v Alabamo, kjer je odprl svoj «job - pressing», ki ga pri 78-ih letih še vedno z veseljem opravlja. Povabil naju je, naj ga s sinom obiševeva. Žal nama je za obisk zmanjkalo časa, saj sem nekaj dni zatem moral odpotovati nazaj v Evropo.

Prijetno sem bil presenečen, ko naju je s sinom obiskal (skoraj) pravi Slovenec. Že prej so sinovi prijatelji povedali, da pri vesoljskem centru v Huntsvilleu (mesto, kjer je sin študiral in kjer se nahaja eden izmed treh vesoljskih centrov ZDA, v katerem je delal tudi znani nemški raketar Wernher von Braun) dela neki priznani profesor metalurgije, ki pravi, da je po rodu Slovenec. Njegov priimek sicer zveni bolj nemško, vendar pa takih med Slovenci ni malo. Da bi se spoznali, ga je sin povabil na večerjo. Kuhati sem seveda moral jaz, in to *dödele* oz. žgance na prekmurski način. Profesor je prišel z ženo, po rodu Angležinjo. Po ameriški navadi sta desert, ki sta ga kupila, prinesla naravnost v kuhinjo. Ko je videl, kaj pripravljam za večerjo, je vzkliknil: «Ja, to so pa žganci!» Mislim, da mu boljše specialitete ne bi mogel

pripraviti. To jim je menda njegova mama doma v Torontu pogosto kuhala. Povedal je, da je njegova mama doma iz Medvod, njegov oče pa je v Mariboru rojen Avstrijec. Ker je njegov oče med vojno bil v državni (okupatorski) službi, sta z mamo ob koncu vojne iz upravičene bojazni zapustila Slovenijo. Leta 1947 sta našla zatočišče v Kanadi, kjer se jima je kmalu rodil on. Povedal je, da je glede na kraj rojstva Kanadčan, po državljanstvu Američan, po srcu pa Slovenec in da je do petega leta starosti znal govoriti samo slovensko. Ker pozneje med študijem in službovanjem ni poznal nikogar, s katerim bi se lahko pogovarjal slovensko, je na žalost veliko

tega že pozabil. Oba z ženo sta izrazila željo, da bi vsaj enkrat v življenju obiskala Evropo, še zlasti Slovenijo, o kateri sta slišala veliko lepega. Vendar sta se izgovarjala, da jima vedno primanjkuje časa. V šali sem jima rekel, da je od ZDA do Slovenije le okrog deset ur vožnje, ravno toliko, kot jih jaz porabim iz Francije z avtomobilom, pa vendar grem v Slovenijo vsaj petkrat na leto. Strinjala sta se z mano in mislim, da sta medtem že obiskala Slovenijo. Med mojim tritedenskim bivanjem v Alabami sem doživel še eno prijetno presenečenje. Neka mlada gospa, ki ima v tem mestu lepotni salon, je izvedela, da sva Slovenca in naju je

prišla obiskat. Povedala je, da je leta 1990 s prijateljico potovala po Evropi in da jima je bila od vseh dežel najbolj všeč Slovenija, kjer sta ostali kar tri tedne. Povabila naju je tudi v svoj salon, kjer sva bila deležna njene nege. Med tem mojim prvim obiskom po ZDA sem občutil, da je kar lepo biti Slovenec. Čeprav nas je po številu malo, smo vendar prisotni povsod – tudi v Alabami. Zato, dragi rojaki po svetu, ne sramujte se svojih korenin v mali Sloveniji. Ohranjajte jih, negujte in naj vas ne bo sram pokazati, da ste Slovenci.

Franc - Branko Maršič

Ljubezen in skrivalnice

(vir: <http://www.svetloba.si>)

Pred davnimi leti so se človeški občutki in lastnosti zbrali na nekem skritem prostoru, ki ga še danes ni nihče odkril. Ko je **DOLGOČAS** že tretjič zapored zazelhal, je **NOROST**, vedno enako nora, vzkliknila: "Pojdimo se igrat skrivalnice!" **INTRIGA** (spletkarstvo) je privzdignila desno obrv, **RADOVEDNOST** pa je takoj vprašala: "Skrivalnice? Kakšna igra je to?" "To je igra," se je začela navduševati norost, "v kateri si jaz pokrijem oči, štejem do milijon, vi pa se medtem skrijete. Ko preštejem do konca, vas začnem iskati in kdor se skrije tako, da ga ne najdem, je zmagovalec." **ENTUZIJAZEM** (navdušenje) je zaplesal, **EVFORIJA** (blaženost) je skakala, **SREČA** pa je tako veselo vriskala, da je pritegnila k igri celo **DVOM**, ki je sumil, da mu nekaj prikrivajo, in **APATIJO**, ki je sicer nikoli ni nič zanimalo. Vsem pa vendarle ni bilo do skrivanja! Igrati je najbolj nasprotovala **RESNICA**. Zakaj bi se namreč skrivala, ko pa jo na koncu tako vsi odkrijejo. **PONOS** je menil, da je igra neumna, v resnici pa ga je žrlo, ker se ni igre spomnil sam. **PREVIDNOST** pa ni hotela tvegati, da bi se pripetilo kaj neprijetnega. "Ena, dva, tri..." je štela norost.

Prva se je skrila **LENOBA**, ki se je (kakor vedno) vrgla kar za prvi kamen na cesti. **VERA** se je povzpela v nebo, **ZA-**

VIST se je skrila v senco **USPEHA**, ki se je z velikim naporom povzpel na vrh najvišjega drevesa. **VELIKODUŠNOST** se nikakor ni mogla odločiti, kam naj se skrije, saj se ji je vsako skrivališče zdelo bolj primerno za katerega zmed njenih prijateljev. **LEPOTA** se je skrila v kristalno čisto jezero, **OČARLJIVOST** je svoj prostor našla v metuljevem letu, **SVOBODA** se je spremenila v goloba in se skrila v glasbi vetra. **SEBIČNOST** je našla idealno skrivališče za vse, a ga je obdržala le zase. **LAŽ** se je skrila na dno oceana (laže, skrila se je na konec mavrice), **POŽELENJE** in **STRAST** pa sta skočila naravnost v krater vulkana. **POZABLJIVOST** se je pozabila skriti, pa to ni bilo nič presenetljivega, saj je nemudoma pozabila, kako igra poteka. Samo **LJUBEZEN** še ni našla svojega skrivališča, saj se je bala, da jo bodo v navdušenju pomendrali in poškodovali, zato se je plašno obotavljala in so bili vsi prostori že zasedeni. Tik preden je norost končala s štetjem, pa je zagledala nasad vrtnic, vstopila je vanj in se nad vse nežno prekrila z dehtečimi cvetovi. "Milijon," je zakričala norost in navdušeno zdirjala po cesti. Najprej je odkrila lenobo, ki je smrčala za prvim kamnom. Kmalu je zaslišala vero, ki se je pogovarjala z Bogom. Strast in poželenja sta iz vulkanskega kraterja skočila kar sama, ker nista vzdržala neznosne vročine v skrivališču. Po na-

ključu je našla zavist, ki je zdrsnila iz sence uspeha, sebičnosti pa sploh ni bilo potrebno iskati, saj je sama pritekla iz skrivališča, ki je bil v resnici čebelji panj. Od tekanja in iskanja je norost postala žejna in v jezeru, v katerega se je napolnila po požirek vode, je odkrila še lepoto. Z dvomom je bilo preprosto, saj je pričel sumiti, da so ga prinesli okoli in ga je norost zasačila, ko je sumničavo kukal iz skrivališča. Tako je norost enega za drugim našla prav vse. **TALENT** je odkrila v žitnem polju, **TESNOBO** v pogoreli travi, laž na koncu mavrice (laže - ko je tekla, se je spotaknila in jo je pomendrala resnica), pozabljivost pa je pozabila, da so se sploh kaj igrali. Samo ljubezni ni našla nikjer.

Norost je preiskala vsak grm, jezero, gore in travnik. Bila je že vsa iz sebe, ko je zagledala nasad vrtnic. Navdušeno se je zapodila med vrtnice in razposajeno skakala po dehtečih popkih. Tedaj se je izpod cvetov zaslišal bolesten krik. Trnje vrtnic je do krvi izpraskalo oči ljubezni in jo oslepilo. Norost ni vedela, kaj naj stori in kako naj popravi storjeno. Jokala je in prosila odpuščanja za svojo nepremišljenost. Nazadnje se je odločila, da za vedno ostane z ljubeznijo in ji pomaga. **Od tedaj je ljubezen slepa in norost jo povsod spremlja.**

Za Vas izbrala Lilijana Žižek

Palček

(BRATA GRIMM)

NAJLEPŠE klasične pravljice.
Ljubljana: Karantanija, 2003

Nekoč je živel siromašen kmet, ki je od jutra do večera delal na polju, njegova žena pa je doma kuhala. Nekega večera, ko sta tako kot običajno sedela za mizo, je kmet rekel, da mu je hudo, ker nimata otrok, ki bi ju razveseljevali. Žena je bila istega mnenja in rekla je, da bi bila presrečna, če bi imela vsaj enega otroka, četudi ne bi bil večji od palca. Ženska je čez čas rodila zdravega fantka. Bil je majhen, majcen, ne večji od palca na roki. Želja se jima je uresničila. Poimenovala sta ga Palček. Čez čas sta opazila, da je deček zelo bojevit, hiter, okreten in bister. To jima je bilo všeč. Kar koli si je zamislil, mu je šlo dobro od rok. Nekega dne je odšel kmet v gozd nasekat drva. Želel je, da bi nekdo kasneje prišel z vozom za njim v gozd. Tako je mama zapregla konja, položila Palčka v konjevo uho in ju pospremila del poti do gozda. Konj je vlekel voz, malček v ušesu pa mu je govoril, kod in kam. Konj je ubogal, kot bi ga vodil izkušen kočijaž. Že blizu gozda sta se pred njim znašla dva tujca. Začudila sta se, ko sta videla konja, ki je pravilno vlekel voz brez vsakega kočijaža. Še bolj pa sta se začudila, ko sta zaslišala, da mu nekdo, ki ga nista videla, velevala, naj zavije. Tako sta se odločila, da pojmeta za vozom in tako bosta videla, kaj se bo zgodilo. Konj je nadaljeval svojo pot v gozd in se zaustavil tam, kjer je bil oče. Palček mu je povedal, da je prišel. Kmet je Palčka položil na travnato bilko. Ko sta tujca zagledala Palčka, jima je vzelo sapo. Rekla sta si, da bi jima tale malček lahko prinesel bogastvo in srečo, ko bi hodila od mesta do mesta in ga za denar kazala ljudem. Tako sta se odločila, da ga kupita. Kmet je prepričljivo zavrnil njuno ponudbo. Palček je poslušal pogovor in očetu šepnil v uho, naj ga kar proda, saj se bo vrnil in naj ga ne skrbi. Oče je vedel, da je njegov sine bister in iznajdljiv. Zato ga je poslušal in ga tujcema prodal za velike denarje.

Oče in mali sta se objela in poslovila. Eden od tujcev je Palčka položil na krake svojega klobuka. Tako so hodili do mraka. Palček je dejal, naj ga položi na tla, saj mora odtočiti. Možakar je počasi snel klobuk in fantička odložil na njivi ob poti. Takrat pa jo je Palček ucvril med grudami sem in tja in končno švignil v mišjo luknjo. Možakarja ga nista več našla. Zelo jezna in s praznima mošnjčkoma sta odšla. Ker se je bal, da bi si v temi polomil noge, je zlezal v poljevo hiško, ki je ležala v bližini in hotel v njej prebiti noč. Ni še dobro zatisnil oči, ko je zaslišal dva nepridiprava, ki sta šla mimo. Pogovarjala sta se, kako bi prišla do župnikovega srebra in zlata. Palček se je odločil, da jima pomaga. Lopova sta bila takoj za to. Šli so do hiše in Palček je zlezal skozi okno. Iz sobe je glasno zakričal: »Ali hočeta vse, kar je tukaj?« Lopova sta divje zasikala, da naj se od zunaj ne dere, ker bo koga zbudil. Hrup je prebudil kuharico v sosednji sobi. Ko je oprezala okrog hiše, sta jo lopova že na vso moč ucvrila v noč. Palček je medtem neopazno zlezal v hlev in na svisli, kjer se je zaril v kup sena in zaspal. Ko se je začelo svitati, je prišla dekla, da bi nakrmila živino. Zgrabila je prav tisti otep sena, v katerem je spal Palček. Prebudil se je v trenutku, ko je velik kravji gobec hlastnil po njem. Zdrsnil je v kravji vamp. Tu je bilo mračno in zadušljivo in od zgoraj so nanj padali novi in novi kosmi sena, zato je zavpil, naj že nehajo krmiti kravo. Dekla se je na smrt prestrašila in zbežala do župnika. Povedala mu je, da krava govori. Župnik se je prestrašil, da je kravo obsedel hudič. Velel jo je zaklati in želodec, iz katerega se je oglašal Palček, vreči na gnoj. Ampak ... nesreča ne počiva. Prav takrat se je mimo priklatil sestradan volk in pogoltnil kravji želodec s Palčkom vred. Palček je volka speljal do njegovega doma, češ da se bo tam lahko dobro najedel. Volk se je tako nažrl, da ni mogel več ven po poti, po kateri je prišel noter. Prav to pa je Palček hotel. Začel je kričati in razgrajati v volkovem trebuhu. V hiši

sta se oče in mama seveda prebudila. Spustila sta se v klet in skozi ključavnico opazovala, kaj se godi. Oče je zgrabil sekuro in mama koso. Palček je na ves glas znova zakričal: »Pazi, očka, jaz sem v volkovem želodcu!« Kmet in njegova žena sta bila presrečna, ker sta spet našla svojega ljubega sinčka. Kmet je planil v klet in z enim udarcem volku razbil glavo. Potem sta srečna starša izvlekla Palčka na svetlo živega in zdravega. Bil je zelo srečen, ker je spet lahko dihal svež zrak! Ko je malček povedal, kaj vse se mu je zgodilo, sta se starša zaklela, da ga nikoli več ne bosta prodala, pa čeprav bi jima zanj ponujali ves denar tega sveta. Potem sta mu sešila novo obleko, saj so se mu stara oblačila zaradi vseh dogodivščin hudo obrabila.

Dragi otroci, pobarvajte svojega palčka. Lepo odraščajte in se veselite vsakega novega sončnega in toplega dneva.

Lilijana Žižek

43. mednarodni folklorni festival

Četrtek, 25. julija 2013

- ob 20.00 v beltinskem gradu:
otvoritev razstav Stari radijski sprejemniki in kasetofoni ter Vezenine, ki ju pripravlja KUD Beltinci v sodelovanju s TD Beltinci

Petek, 26. julija 2013

- ob 20.00 v beltinskem parku:
večer tuje folklore
FS AKUD Sonja Marinković Novi Sad
AFS France Marolt

Sobota, 27. julija 2013

ob 10.00 v beltinskem parku:
prikaz žetve in mlačve KUD Beltinci v sodelovanju s TD Beltinci
ob 16.00 v beltinskem parku:
predstavitve krajevskih skupnosti iz občine Beltinci
ob 20.00 v beltinskem parku:
etno večer

Tamburaški orkestar AKUD Novi Sad
Moški zbor iz Bilcovsa iz avstrijske Koroške
etno skupina JARO iz Češke
Marko Banda

Nedelja, 28. julija 2013

- ob 15.30 v beltinskem parku:
svečana povorka izbranih folklornih skupin na prizorišče, prvi del državne revije „Le plesat me pelji“ v organizaciji JSKD.

**Prijte vsi, šteri ste od kolena vekši pa od poplata menši,
z glasnimi gutami, friškimi petami ino s trdimi mošnjami!**

KUD Beltinci | p.p. 24 9231 Beltinci | +386 (0) 41 784 312 | +386 (0) 41 841 947
kud.beltinci@guest.arnes.si | www.kud-beltinci.si

Beltinci, 25. - 28. julij 2013

Teleing gradi optiko na področju celotne občine Beltinci

Vsem aktivnim naročnikom CATV Beltinci bomo novo optično omrežje pripeljali do vaših domov in za vas izvedli brezplačen prekop na novo optično omrežje, saj je vizija podjetja TELEING d.o.o. postati in obstati vodilni ponudnik dostopa do sodobnih storitev elektronskih komunikacij na področjih, kjer že upravljamo obstoječa omrežja kabelske televizije.

V prvi fazi, katera je bila zaključena v letu 2012, smo zgradili novo optično omrežje med vsemi naselji na področju občine Beltinci. Sočasno z gradnjo druge komunalne infrastrukture, predvsem kanalizacijskega omrežja, smo položili cevi za optiko in že pričeli priključevati prve naročnike na novo optično omrežje. Gradnjo novega optičnega omrežja bomo nadaljevali tudi v prihodnje.

Omrežje CATV Beltinci je v celoti obnovljeno

Naše poslanstvo je, da naročnikom omrežij kabelske televizije zagotavljamo sodobne telekomunikacijske storitve po konkurenčnih cenah.

Od 1. Junija 2009, ko smo prevzeli upravljanje obstoječega omrežja CATV Beltinci, skrbimo za njegovo obratovanje. Omrežje CATV Beltinci so večinoma gradili naročniki z lastnimi sredstvi z namenom sprejema novih televizijskih in radijskih programov. Ko smo omrežje prevzeli v upravljanje je bilo v celoti enosmerno. V zadnjih štirih letih smo ga nadgradili v sodobno dvosmerno omrežje z lastnimi sredstvi in vsem naročnikom, ki so to želeli omogočili uporabo najsodobnejših širokopasovnih telekomunikacijskih storitev po konkurenčnih cenah. Praktično smo v zadnjih letih na lastne stroške v celoti zamenjali že vso aktivno in pasivno opremo tako, da so od obstoječega omrežja CATV Beltinci ostali le še bakreni kabli in omarice po posameznih naseljih. Prenos signalov med naselji pa od leta 2012 že poteka po novem optičnem omrežju. V želji, da bi čim bolj izpolnili pričakovanja naših naročnikov sledimo novostim na trgu elektronskih komunikacij in jih hitro vključujemo v našo ponudbo storitev. Ena takšnih novosti na katero smo izjemno ponosni je brezžično omrežje TELEING WiFi, katero je naročnikom naših širokopasovnih storitev na voljo brezplačno. Že v oktobru 2012 smo pričeli ponujati tudi mobilno telefonijo in tako zaokrožili ponudbo naših storitev.

TELEING d.o.o. želi biti vpet v lokalno okolje v katerem ponujamo naše storitve. Tudi v bodoče se bomo družbeno odgovorno odzivali na dogajanja v našem okolju na različne načine. Od sponzorstev različnih športnih klubov in društev ter donacij pomoči potrebnim in pa tudi z dobrodelno akcijo POVEŽI SE.

Povežite se tudi vi! Naj bo TELEING vaša povezava v svet!

DRUŽINA STORITEV ...

TELEVIZIJA

INTERNET

TELEFONIJA

MOBILNA
TELEFONIJA

... PO VAŠI MERI!

TELEING

080 35 38

www.teleing.com

info@teleing.si

**MINI
DRUŽINSKI
PAKET**

25,99 €
na mesec

**Kabelski
internet
(2M/512K)**

- 2 e-poštna predala 100MB
- Download 2 Mbit/s
- Upload 512 Kbit/s

**TV paket
90 PLUS**

- 85 SD digitalnih TV programov,
- 6 HD digitalnih TV programov,
- 33 digitalnih radijskih programov,
- 46 analognih TV programov.

AKCIJA!

**stacionarni
telefon**
prikluček

- BREZPLAČNI klici znotraj omrežja Teleing
- prenos obstoječe telefonske številke

+ brez vezave
naročniškega
razmerja

+ BREZPLAČNA
izvedba
instalacije